

ARmixxx

Podzim 2021

Milí čtenáři,

dostává se vám do rukou již 13. číslo našeho školního časopisu, na jehož tvorbě se podílejí jak žáci, tak učitelé. I když vám na adventním věnci hoří již druhá svíčka, toto číslo je podzimní a při jeho čtení si jistě zpříjemníte čekání na vánoční svátky.

V úvodu si připomeneme uplynulý školní rok ohlédnutím za žáky devátých tříd, a to v souvislosti s jejich umístěním na střední školy.

Díky covidovým opatřením se loni neuskutečnily dětmi tak oblíbené školy v přírodě, proto mnohé třídy vyrazily v září na adaptačními pobyty. Ať už jsou to žáci prvního či druhého stupně, z uveřejněných fotografií je zřejmé, že si pobyt užívají a radují se ze společně strávených chvil, které jim byly v minulých dvou letech odepřeny.

V tomto čísle budeme i cestovat, a to s programem Erasmus+, což je projekt, kterým žije naše škole již třetím rokem. Společně s šestnácti žáky a jejich učitelským doprovodem se vypravíme do Slovinska, kde strávili neuvěřitelných osm dnů nejenom v partnerské škole v Naklo, ale i v jeho okolí.

Seznámíme se s novinkami ve školní družině, od osmáků získáme recepty z hodin vaření, podíváme se do knihovny, nebude chybět ani vyhodnocení soutěží, které na naší škole proběhly. To jsou jen střípky toho, co vás čeká v tomto snad „šťastném“ třináctém čísle.

A tak vám všem přejeme
šťastné počteníčko

Vaše redakce

Ohlédnutí za loňskými deváťáky

Mgr. Jolana Hůrková, výchovná poradkyně

Loňský školní rok 2020–2021 byl pro všechny žáky i učitele velmi náročný, zejména však pro žáky 9. tříd, kteří se kromě běžné distanční výuky museli ještě připravovat na přijímací zkoušky. A musím konstatovat, že vše zvládli výborně. Samozřejmě velký podíl na jejich úspěchu v přijímacím řízení mají učitelé českého jazyka a matematiky, kteří pečlivě žáky na přijímačky připravovali, a velmi důležitá pro ně byla také podpora rodičů.

Dávali žáci přednost státním, nebo soukromým školám?

Jednoznačně státním, 54 žáků si vybralo státní školu a pouze 7 žáků soukromou.

O jaký typ školy byl mezi žáky největší zájem?

Největší zájem byl o střední odborné školy (SOŠ), na které se dostalo 37 žáků, na gymnázia 10 žáků a na střední odborná učiliště (SOU) 14 žáků.

A na jaké konkrétní školy se dostalo nejvíce žáků?

Střední škola polytechnická Jílová: 10 žáků

Střední škola informatiky, poštovnictví a finančnictví Čichnova: 6 žáků

Střední zdravotnická škola Jaselská: 4 žáci

Gymnázium Křenová: 3 žáci

Gymnázium Ludvíka Daňka: 3 žáci

Souhrnem:

V loňském školním roce na naší škole absolvovalo 9. ročník celkem 61 žáků, z nichž 60 žáků se dostalo na jimi vybranou školu v 1. kole přijímacího řízení.

Všem našim dnes již bývalým žákům přejeme mnoho úspěchů v dalším studiu a do dalších let spokojenost v rodinném i profesním životě.

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte podzimní číslo našeho školního časopisu ARmixxx.

A co je nového?

Po relativně klidném létě jsme v září s opatrným očekáváním zahájili nový školní rok. Přivítali jsme jak prvňáčky, tak i všechny žáky ostatních ročníků, a to i za cenu zpřísněných hygienických opatření (včetně povinnosti nosit roušky ve společných prostorách mimo výuku), kdy se ve třech termínech, tj. 1. (2.), 6. a 9. září 2021 z důvodu nekončící pandemie konalo preventivní screeningové testování na covid-19.

Zahájili jsme „téměř“ normální prezenční výuku, uskutečnily se první třídní schůzky, konaly se odložené adaptační pobyty. Bohužel hygienická omezení nám znemožnila konat celoškolní projekt, tradiční akci Noc bez drog a řadu dalších školních i mimoškolních aktivit, ale nesmíme věšet hlavu: i když následky loňského uzavření škol řešíme dosud (nejen v oblasti vzdělávací, ale i sociální a osobnostní – proto připravujeme preventivní šetření mezi žáky v oblasti prevence šikany a užívání návykových látek), i když bylo několik tříd v karanténě, i když od 8. listopadu opět každý týden žáky preventivně testujeme, naše základní škola je otevřena!!!

A v rámci Národního plánu doučování pro žáky ZŠ mohou žáci využívat doučování pro překonání následků v souvislosti s distanční výukou.

Vzhledem k tomu, že spolupráci se zahraničními školami považujeme za velmi důležitou, stejně tak výjezdy spojené s poznáváním jiných vzdělávacích systémů a kultur, požádali jsme jako škola o akreditaci v rámci programu Erasmus+ na období 2021–2027 na akci KA 1 – Vzdělávací mobilita jednotlivců. Tu jsme jako **jediná** brněnská základní škola obdrželi. Tato akreditace nám umožní snadnější čerpání finančních prostředků v rámci programu. A v rámci akce KA 2 – Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů měli naši žáci v září možnost vycestovat do Slovinska a navštívit partnerskou školu OŠ Naklo.

A co je nového v budově školy?

Není možné odpovědět jinak než naše nově ZREKONSTRUOVANÁ ŠKOLNÍ KUCHYNĚ. Rekonstrukce probíhala téměř čtyři měsíce (květen–srpen) a jednalo se o největší opravu v celé její historii. A to jak z hlediska stavebního, tak z hlediska gastro vybavení kuchyně. Slavnostní otevření nové školní kuchyně proběhlo ve čtvrtek 9. září 2021 a zúčastnili se ho např. náměstek primátorky Mgr. Petr Hladík, starosta MČ Ing. Antonín Crha, vedoucí OŠML MMB PhDr. Petr Hruška, MBA, a další hosté. Nechyběli ani naši žáci.

zš arménská

Rovněž jsme zrekonstruovali malé atrium u školní jídelny, aby bylo použitelné pro případné pěstování bylinek.

Dále jsme přes letní prázdniny převzali prostory po Střední odborné škole EDUCAnet Brno, o.p.s., a čtyři třídy jsme zrekonstruovali (nové LED zářivky, výmalba, opravy elektroinstalace, vybavení ICT technikou, zasíťování) tak, aby se sem mohli k 1. září 2021 nastěhovat žáci prvního stupně. Vyučujícím anglického jazyka jsme zrekonstruovali kabinet.

V měsíci srpnu až říjnu jsme opravovali terasu, která je nad pavilonem D, protože již téměř rok jsme řešili zatékání vody do spodních prostor, a to nejen do průchozí chodby, ale i do zde umístěných učeben (dílny, keramika, školní klub).

Během podzimu proběhla údržba zeleně a prořezy keřů v areálu školy. Panu školníkovi jsme pořídili zahradní traktůrek na péči o naše rozsáhlé travnaté povrchy.

Vážení rodiče, vážení kolegové, milí žáci,

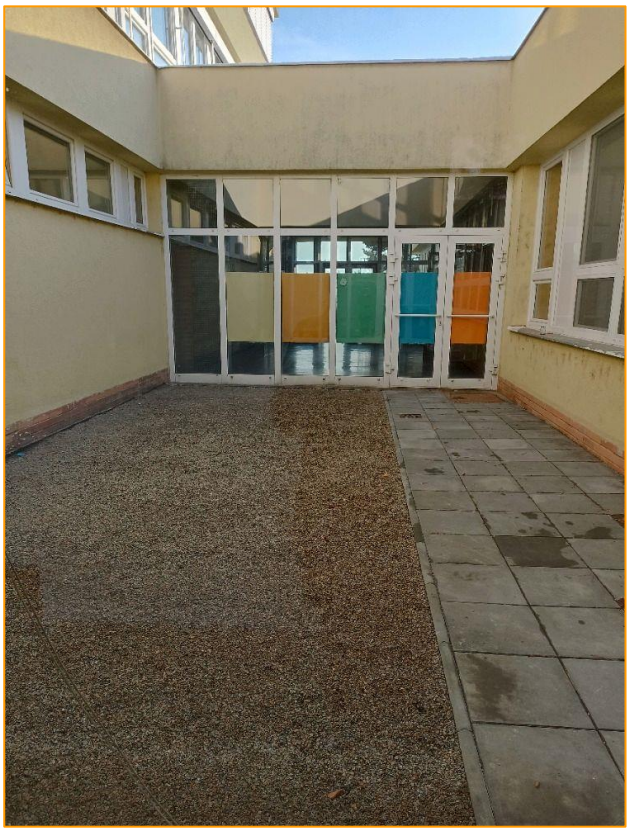
v tento předvánoční čas bychom vám chtěli poděkovat za spolupráci a podporu a pevně věříme, že sice pomalu, ale jistě se situace začne vracet do normálu. A více o tom, že i v nenormální době se snažíme fungovat normálně, se dočtete uvnitř našeho časopisu.

Příjemné podzimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

ERASMUS+ na naší škole

Mgr. Petr Holánek, ředitel ZŠ

ERASMUS+ je vzdělávací program Evropské unie, který podporuje spolupráci a mobilitu ve všech sférách vzdělávání, v odborné přípravě a v oblasti sportu, mládeže a neformálního vzdělávání. Cílem programu je zvýšení kvality a přiměřenosti kvalifikací a dovedností spojené s možností studijních pobytů. Větší podpory se dostává i informačním platformám, jako je e-Twinning, které propojují školy prostřednictvím internetu. Programu ERASMUS+ se mohou zúčastnit jak žáci, tak učitelé.

V loňském roce naše škola byla úspěšná se žádostmi ve dvou klíčových akcích: KA 1 – Vzdělávací mobilita jednotlivců a KA 2 – Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů. Díky těmto grantům jsme navázali spolupráci se slovinskou základní školou v Naklu a mohly se uskutečnit dva výjezdy. První, seznamovací, se konal loni v září. Na něj měly navazovat výměnné pobyty jak žáků, tak zaměstnanců škol. Díky epidemiologické situaci jsme museli návštěvy odložit, ale již letos v září naši žáci do Slovinska vyrazili. Pokračování výjezdů, tj. příjezd slovinských žáků a jejich učitelů, jsme museli opět odsunout, a to na jaro.

Vzhledem k tomu, že spolupráci se zahraničními školami považujeme za velmi důležitou, stejně tak výjezdy spojené s poznáváním jiných vzdělávacích systému a kultur, požádali jsme jako škola o akreditaci v rámci programu Erasmus+ na období 2021-2027 na akci KA 1 – Vzdělávací mobilita jednotlivců. Tu jsme jako **jediná** brněnská základní škola obdrželi. Tato akreditace nám umožní snadnější čerpání finančních prostředků v rámci programu.

Je pravda, že současná situace nám možnosti omezuje, ale pevně věřím, že po „dlouhé zimě přijde opět jaro“.

EVROPSKÁ UNIE

Číslo akreditace: 2020-1-CZ01-KA120-SCH-094473

Akreditace Erasmus

v oblasti školního vzdělávání

Udělena organizaci

Základní škola Brno, Arménská 21, příspěvková organizace

Platnost: 1. 3. 2021 – 31. 12. 2027

Dům zahraniční spolupráce
Ing. Dana Petrova, ředitelka

Podpis

Razítko

Dům zahraniční spolupráce
Na Poříčí 1035/4, 110 00 Praha 1
IČO: 61386839

Erasmus+ 2021-2027
Mění životy, otevírá obzory.

Cesty do „Zelené Evropy" na ZŠ Arménská

Ing. Helena Jedličková, Ph.D., koordinátorka projektu ERASMUS+ pro ZŠ Arménská

V rámci programu *Erasmus+ školní vzdělávání – strategická partnerství* získala ZŠ Arménská v Brně projekt spolufinancovaný z Evropské unie nazvaný „Cesty do Zelené Evropy". Obsahem projektu je partnerství pro spolupráci na inovacích a výměnu osvědčených postupů s partnerskou školou OS Naklo ve Slovinsku. Cílem je vzájemně optimalizovat environmentální vzdělávání pro „Zelenou Evropu", podporovat jazykovou rozmanitost EU a mezikulturní povědomí.

Základní myšlenkou projektu je vzájemně se poznat, sdílet informace, zážitky, spřátelit se a vytvořit propojení na bázi společných aktivit mezi zaměstnanci i žáky obou partnerských škol, nejdříve v bezpečném virtuálním učebním prostředí a v e-Twinning projektu. Zde si pracovníci a posléze žáci obou partnerských škol vzájemně připravují aktivity pro výměnné pobyty, tzv. mobility, následně hodnotí environmentální vzdělávání v průběhu mobilit a současně se učí komunikativní (včetně cizích jazyků) a ICT dovednosti v češtině, slovinštině a angličtině.

Každodenní život je plný technologií, ale stále probíhá v souladu s rytmy přírody. Perspektiva cirkulární ekonomiky je aplikována na výsledky úspěšného projektu ZŠ Brno Arménská „Jedlá školní zahrada". Ve zkušenostním učení jej účastníci na mobilitách činností v mezinárodních smíšených skupinách dále rozvíjí. K dalšímu hlubšímu pochopení principů koloběhu a podmínek v přírodě, virtuálně i v různém prostředí pro environmentální vzdělávání v přírodě obou států, realizují mezinárodní týmy zaměstnanců a žáků aktivizující výuku, pozorování a experimenty, které pro ně partneři připraví. Pro dosažení cílů se tato výměna praktických zkušeností uskutečňuje u zaměstnanců v rámci krátkodobého společného školení v ČR a ve Slovinsku, u žáků v průběhu krátkodobých výměnných pobytů.

Po roce virtuální spolupráce se ve dnech 11.–18. září podařilo ve Slovinsku zrealizovat první cestu do „Zelené Evropy". V krátkodobém výměnném pobytu 16 žáků a 4 pedagogové ze ZŠ Arménská, ve spolupráci s garantem projektu prof. Jelkou Strgar z Univerzity v Lublani a společně se svými partnery z OS Naklo, i přes ztížené podmínky způsobené pandemií poprvé splnili všechny výše uvedené cíle. Žáci 2.–8. třídy Eko a Anglického klubu se ve vrstevnické výuce obou škol učili v angličtině a společně procvičovali v jazyce partnerské školy v různém prostředí Slovinska. Environmentální výuka kromě prostředí OS Naklo probíhala i ve vysokohorském terénu, v krasové oblasti, v jeskyních, u moře a v hlavním městě v Lublani. Vznikající film, prezentace a příběhy žáků dokazují úspěšnost projektu.

Přestože plánovaná druhá a třetí cesta v říjnu 2021 musela být v důsledku zhoršující se situace ve Slovinsku odložena, byla již základní myšlenka projektu beze zbytku naplněna. Výstupem projektu bude, na konkrétním příkladu, předání zkušenosti s mezinárodní školní spoluprací na dílčím úseku didaktiky environmentalistiky v zrcadle strategie „Zelená dohoda pro Evropu".

Výjezd do Slovinska očima žáků

Na začátku školního roku jsem jela společně s dalšími dětmi z EKO-klubu a Anglického klubu do Slovinska. Celý pobyt byl skvělý, ale nejvíce se mi líbila návštěva Postojenské jeskyně. Po vstupu do jeskyně jsme všichni dostali audio přehrávače a nastoupili do vláčku, chvíli jsme jeskyni projížděli vláčkem, potom jsme již šli pěšky. Největším zážitkem z jeskyně bylo vidět na vlastní oči v obrovském akváriu macaráty jeskynní. Tito slepí obojživelníci žijí pouze v těchto jeskyních a pak také v Bosně a Hercegovině. Tento nezvyklý tvor se dožívá 70 let, ale může žít až 100 let, a co je moc zajímavé, tak vydrží bez potravy asi 10 až 12 let, přežívá díky tukovým zásobám. Celý pobyt ve Slovinsku byl krásný a budu na něj moc vzpomínat.

Karolína Tichá, 7. A, členka EKO-klubu

U překrásného vodopádu Peričniku jsme byli v září při cestě do Slovinska. Cesta k němu byla dlouhá a trvala nám asi hodinu autobusem z místa ubytování. Byli jsme tam, abychom poznávali Slovinsko a jeho krásy přírody. K vodopádu, který se řítil z výšin, jsme šli lesem a kamenitým terénem do příkrého kopce. Vodopád padal z výšky asi dvaceti metrů. Dalo se za padající vodou projít pod vymletou skalní římsou. Byl to podle mne fantastický zážitek, který stojí za to absolvovat ho klidně několikrát.

Jaromír Pudil, 4. B, člen EKO-klubu

V Lublani, hlavním městě Slovinska, jsme byli jen chvíli, ale i tak z ní máme nezapomenutelné zážitky. Večer jsme přišli na hotel, který byl bývalý trezor, vybalili si věci a trošku se ubytovali. Až se setmělo, šli jsme na procházku po městě a dívali se na krásnou noční Lublaň. Už tehdy nám připadalo divné, že nad námi létají vrtulníky, brzy jsme zjistili proč a kam letěly. Když jsme byli těsně před hotelem, hodili bombu se slzným plynem. Proti nám běžel dav lidí. Byla to demonstrace proti nepodporování neziskových organizací. Několik hodin bylo slyšet dusot lidí a křik. Občas jsme i zahlédli vrtulník se světlem, které svítilo na ulice. Naštěstí jsme hned ráno odjížděli. Byl to silný emotivní zážitek. Všichni účastníci zájezdu se shodli na tom, že jsme rádi, že v Brně takové stresy nezažíváme. Platí tedy rčení: „Všude dobře, doma nejlíp.“

Hana Čížková, 7. A, členka EKO-klubu

Jeskyně Postojna je jedna z nejkrásnějších na světě, podzemní labyrint je 19 km dlouhý a patří mezi nejdelší jeskyně ve Slovinsku. Postojana je jedinou přístupnou jeskyní na světě, kde byla zavedena železnice a jezdí zde turistický vláček. K vidění jsou prostorné sály se stalaktity, stalagmity, stalagnáty a dlouhé úzké krápníky, kterým se říká brčka. Jeskyně je bohatá na živočichy, nejzajímavější z živočichů je jeskynní mlok macarát jeskynní, kterému se říká lidská ryba. Dožívá se až 100 let a přežije 8 let bez jídla. Nemá pigment a vypadá jako had s nožičkama a dračí hlavou. Macarát je umístěn na konci prohlídkové trasy ve speciálním teráriu. Zajímavá informace pro mě byla, že most přes hlubokou jeskynní propast budovali za první světové války ruští zajatci. Návštěva jeskyně Postojana byla pro mne velkým zážitkem, který bych rád zopakoval.

Maxim Franc, 7. A, člen EKO-klubu

Ve Slovinsku se mi líbilo všechno, ale nejvíc v jeskyních. Bylo super, že jsme dostali mobily, které nám popisovaly v češtině, co vidíme v jeskyni na zastávce s určitým číslem. Také bylo bezva, že do hluboké jeskyně vedly koleje a dovnitř nás zavezl vláček s moc hezkou minimašinkou.

Celý vnitřek jeskyň byl překrásný. V obchodě přímo v jeskyni vystavovali a prodávali vykopané kameny. Na památku jsem si koupil modrý ametyst. Líbilo se mi všechno, ale nejvíce obrovský krápník spojující zem a strop jeskyně.

Mým velkým přáním je ukázat krásy Slovinska i mé rodině. Ale i každému čtenáři doporučuji, aby Slovinsko navštívil. Je opravdu na co koukat.

Antonín Hrnčíř, 2. C, člen EKO-klubu

Slovinsko ještě jednou, tentokrát z pohledu paní učitelky:

S našimi žáky ve Slovinsku

Irena Lidmilová, koordinátorka projektu

Školní rok 2021/22 začal velmi hekticky. Žáci se po distanční výuce vrátili do svých lavic a často jim dělaly problémy základní pravidla chování, která je nutno ve škole dodržovat. Výuka i dozory vyžadovaly nervy z ocele. „Jedlá školní zahrada“ se ztrácela v plevelu a mobilita do zahraničí k projektu byla za dveřmi. V tomto prvním týdnu bylo tedy také třeba s kolegy doladit poslední přípravy pro výjezd žáků Ekologického a Anglického klubu v rámci programu Erasmus+ do partnerské základní školy v Naklu ve Slovinsku. S velkým nasazením sil se nám přípravy podařilo dovést ke zdárnému konci a mohli jsme se těšit na sobotní odjezd na mobilitu žáků do Slovinska, na „Cesty do Zelené Evropy“, jak se projekt jmenuje. Byl to opravdu náročný první týden ve škole.

Celý projektový tým dospělých, kteří byli do příprav na mobilitu zapojeni, ředitel školy Petr Holánek (statutární garant projektu Erasmus+), Helena Jedličková (koordinátor a hybná síla celého projektu Erasmus+), Jiří Matyášek (průvodce a bezedná studnice informací o Slovinsku), Jaromír Krejčí (strážce financí žáků a garant angličtiny), paní ekonomka Jana Kyselová (finanční dozor a auditor) a já Irena Lidmilová (starostlivý doprovod a organizátor), se za podpory rodičů žáků shodli, že i za zhoršující se covidové situace ve Slovinsku mobilitu za zvýšených bezpečnostních opatření uskutečníme. A podle mého názoru to bylo správné rozhodnutí.

Před OŠ Naklo

Milé přivítání v češtině

Celý týden mobility, od soboty 11. 9. do soboty 18. 9. 2021, byl jedním nevšedním, kouzelným a vzdělávacím zážitkem. A to nejen pro žáky, ale také pro nás dospělé. V následujícím textu bych chtěla vyzvednout nejsilnější emoce, které mě při poznávací cestě po Slovinsku rozesmály, rozesmutnily, postrašily nebo zocelily. Zmíním zde postřehy, co jsem se při této cestě naučila a v čem jsem se zdokonalila. Musím se přiznat, že tato cesta mi také vytýčila nové cíle, kterých bych v budoucnu chtěla dosáhnout. Mobilita z programu Erasmus+ projektu K2 „Cesty do Zelené Evropy“ v mých očích byla tedy naprosto úspěšná.

Když se zamyslím nad tím, co mě nejvíc potěšilo, nemohu se nezmínit o vášni ke krásné vysokohorské přírodě Slovinska. Majestátnost horských masivů, které jsme navštívili, mě ještě dlouhou dobu bude naplňovat slastným pocitem a pokorou. Pod štíty hor si člověk uvědomí, jak je maličký, ale zároveň si řekne, jak je krásné, že je součástí života na Zemi, že může tu krásu brát do očí, vzpomínat na ni a kdykoli ji opět může navštívit. Věřím, že jsme v žácích (letmo provedených horskou přírodou) podobné pocity také vyvolali a že se do hor budou rádi vracet, poznávat jejich zákonitosti a samozřejmě je budou i chránit.

Dobrou náladu ve mně vyvolalo také několik setkání a společných akcí s učiteli ze školy v Naklu. Nejen, že naše jazyky jsou si hodně podobné, takže jsme někdy nepotřebovali ani tlumočníky, abychom si rozuměli, ale potěšilo mě, že jedna

Jezero Bled

z pedagožek spřátelené školy umí česky, a to docela dobře. Prý náš jazyk studovala v Praze. Nasmáli jsme se při zdokonalování výslovnosti našeho „ř“.

Dobře jsme se bavili s Toníkem Hrnčířem, Jakubem Křepelkou a Jaromírem Pudilem při návštěvě výuky matematiky, hudební výchovy a prvouky prvňáčků v Naklu. Kluci dobře naši školu a první stupeň reprezentovali. Společně jsme si s prvňáčky zahráli několik her. Hru na „Peška“, kterou hrajeme i u nás, jsme prvňáčky naučili po našem, trochu jsme jejich říkanku upravili českými slovy i novým nápěvem a naučili jsme je přísnější pravidla – děti i paní učitelky byly spokojené. Víte, čím mě naši malí kluci nejvíce překvapili? Vůbec se nebáli, neostýchali, zapojili se do všech činností a odpovídali správně, nahlas a srozumitelně na všechny dotazy. Byla jsem na ně tak pyšná a stále jsem se usmívala. Upřímně mne rozesmály filmové záběry ze společné práce mezinárodních týmů druhostupňových žáků v Náklu. V integrované výuce nám měli žáci, převážně 7. ročníku, za úkol společně připravit a upéct štrúdl podle návodu v angličtině. K dorozumění mohli používat jakoukoliv komunikaci, včetně Slovníčku česko-slovinsko-anglického pro mobility, který před výjezdem do Slovinska žáci v rámci jazykové přípravy vytvořili. A co nás tak rozesmálo? Nebyla to komunikace všemi způsoby, byly to záběry, kde slovinští žáci intenzivně pracují a naši žáci jim to intenzivně ujídají.

Někdy přišly i chvíle, které mě rozesmutnily. Každý dospělák je smutný, když svěřená robátka nedbají dobrých rad dozoru a neopatrností se zraní nebo onemocní. Při ošetřování drobných odřenin, ukopnutých palců a uklidňování rozbouřených žaludků mi bylo opravdu líto zraněných a byla jsem smutná, že nás ty nepříjemnosti potkaly. Ale naši výuku v zahraničí nám tyto události nepokazily. Zranění byla ošetřena, žaludky uklidněny a nepříjemnosti byly brzo zapomenuty.

… pomáháme ☺

Cesta učitele do zahraničí se skupinou dětí je vždy spojena s obavami, zda nás nepotká v cizí zemi nějaká nepříjemnost a pokud ano, jak se nám ji podaří vyřešit. I naše cesta se podobné situaci nevyhnula. Při návštěvě hlavního města Lublaně jsme bydleli v samotném centru na pěší zóně, v zajímavém hostelu, vybudovaném z trezoru banky. Spali jsme v místnostech, kde dříve byly měny různých států. Naše ložnice byla dolarová. Zajímavá zkušenost.

Při večerní procházce Lublaní však naši druhostupňoví žáci zažili nepříjemný zážitek – demonstraci proti covidovým opatřením se vším všudy. Já jsem nebyla přímým účastníkem, protože jsem v hostelu bděla nad klidným spánkem našich druháků. Bylo mi však divné, že nad hlavami, tedy spíš nad budovou našeho hostelu, který ležel přímo ve středu Lublaně, stále dokola létají čtyři helikoptéry. Zlobila jsem se, protože jsem měla strach, aby mi ten hluk nevzbudil unavené kluky. Ptala jsem se sama sebe, co je to za manévry? Docela jsem se začala bát, měla jsem venku žáky i kolegy. „Co se to tam venku děje?“ Odpověď jsem se dozvěděla od vyděšených děvčat, která se pod křídly pedagogů bezpečně vrátily z procházky. Zrovna dnes, jediný den, kdy spíme v Lublani, tam musela být demonstrace. Policie se snažila demonstranty rozehnat a naše skupina, jediná v rouškách, pádila do hostelu, co jim nohy stačily. Měli strach, aby je nezasáhl slzný plyn, který na demonstranty shazovali z helikoptér. Celou situaci jsme s děvčaty na společném pokoji důkladně rozebraly a děvčata po ujištění, že se mnou jsou v bezpečí, klidně usnula. Pro všechny to byl hodně silný zážitek, odrážející dnešní dobu.

Lublaň

Zelené tašky do zelené Evropy

Co nás dospělé i žáky zocelilo? Možná toho bude více, ale rozhodně to bude náročné cestování, a hlavně rozbalování a balení zavazadel. Tuto činnost nikdo nemá velmi v lásce. Já tedy určitě ne. Poznávací výuková cesta není žádná dovolená, je to velké množství nezbytných úkolů, informací, otázek, odpovědí i práce například s chystáním věcí na další den, uklízením a balením. Každý z nás se zocelil v orientaci ve svém zavazadle a zvolil si způsob, jak se připravit na další program, den, cestu.

Snídaně v Alpách…

I naši nejmenší se naučili dělat si kupičky oblečení na další den a připravit si do batůžku a do zelené tašky pomůcky na další činnosti. S balením do kufrů jim často pomáhali starší kluci nebo holky (vrstevnická pomoc a výuka fungovala skvěle – DÍKY VŠEM, KDO POMÁHALI).

Tato cesta mě naučila řadu slovinských slovíček a dozvěděla jsem se velké množství informací o Slovinsku a společné minulosti obou zemí. Zdokonalila jsem se v péči o bezpečnost svěřených dětí – nepanikařit, chladně zvažovat situaci, rozumně řešit problémy. Být dětem autoritou, ale i chápající oporou a ochráncem. Ověřila jsem si, že naše škola se může té slovinské ledasčím pochlubit, ale můžeme se také od „Osnovné školy" v Naklu i ledasčemu přiučit.

Nedostatkem, který mne při pobytu ve Slovinsku brzdil a vadil, byla občas jazyková bariéra. Stanovila jsem si nový cíl. Budu se učit slovinský jazyk, abych jazykovou bariéru odstranila. Již si hledám nějaké jazykové kurzy, kterých bych se ráda o prázdninách zúčastnila. Souhlasím se rčením „Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem."

Soutěska Vintgar

Soutěska Vintgar

Co napsat závěrem? Připravit environmentální projekt tak, aby byl EK schválen a získat na něj finanční podporu je pro učitele nesmírně pracná záležitost. Naplňovat pak cíle projektu a uskutečnit všechny naplánované aktivity je náročné a často vyčerpávající, zvláště dnes v nejisté době pandemie. Musím však konstatovat, že žádné práce a vynaloženého úsilí nelituji. Poslední večer jsme se všemi účastníky mobilit společně hodnotili vše, co jsme zažili. Toto hodnocení mi teprve ukázalo, jak byla naše práce úspěšná a přínosná. Ukázalo se, jak žáci tříbí své vyjadřovací schopnosti, když chtějí, aby jejich slovní projev ostatní respektovali. Jak souvisle a obsahově správně umí hovořit o prožitých věcech, jak je pro ně důležité přátelství a navázání dobrých vztahů v novém kolektivu, jak je důležité naslouchat druhým a umět vysvětlit svůj názor a postoj ke konkrétním událostem. Nevěřila bych, kolik si toho z tak náročného a pracovně nabitého programu zapamatují.

Budu se dál snažit pracovat podobným způsobem, abych ještě více žákům zprostředkovala takto zajímavou výuku. Cestu máme otevřenou. Naše škola z EU získala akreditaci Erasmus+ ve školním vzdělávání na mobility až do r. 2027. Věřím, že se k naší malé skupince učitelů přidají i další kolegové ze školy a výjezdy žáků s výukou v zahraničí se uskuteční i v dalších zemích EU.

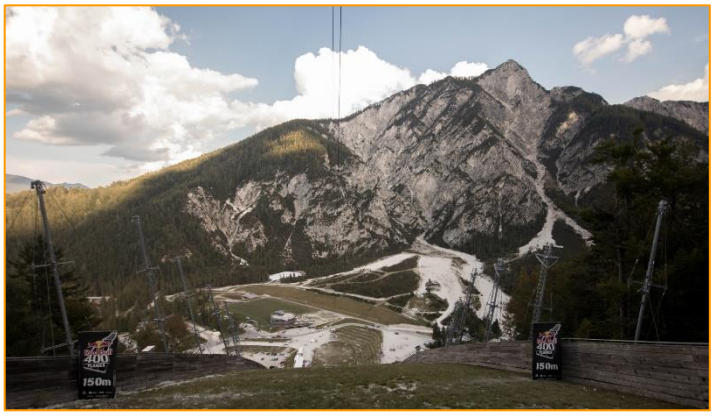
Slovinský fotopříběh

Fotografie Lukáš Polanský, 8. A

Sobota 11. 9. 2021

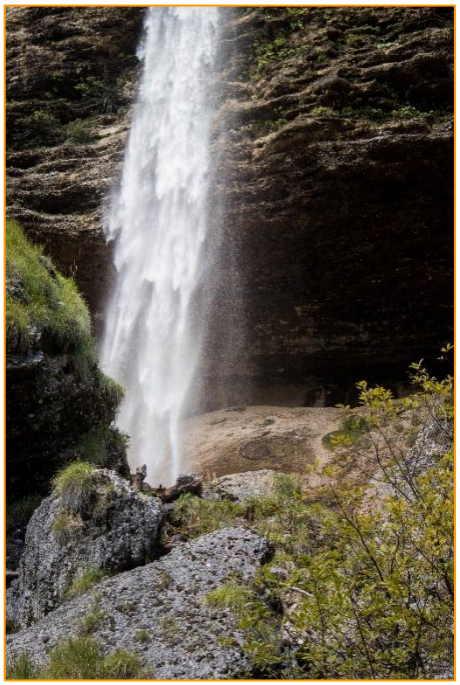

Neděle 12. 9. 2021

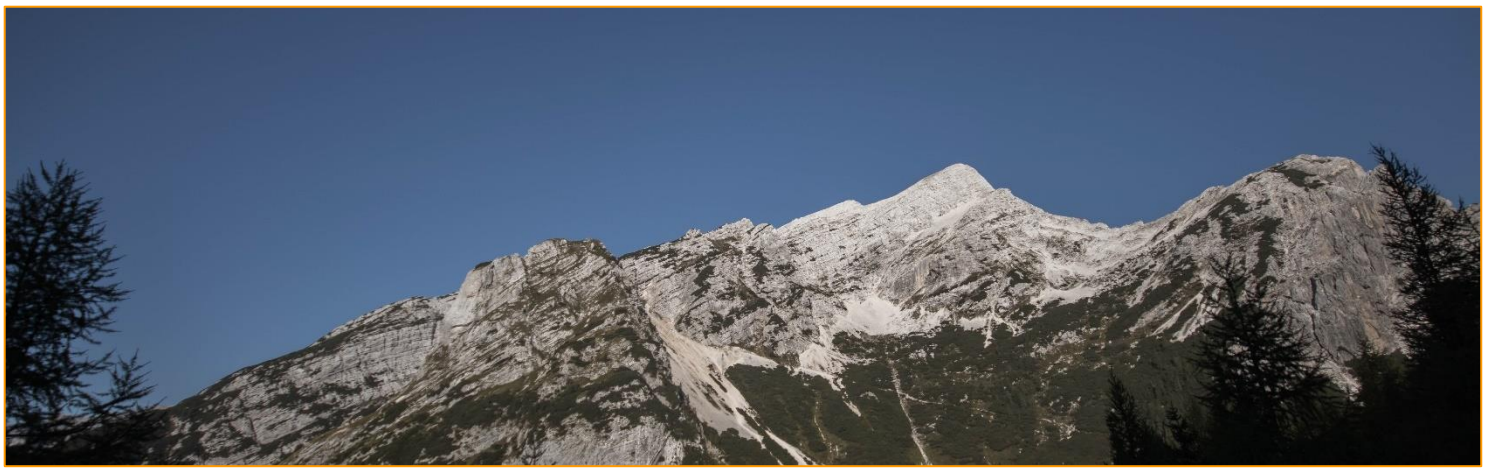

Pondělí 13. 9. 2021

Úterý 14. 9. 2021

Středa 15. 9. 2021

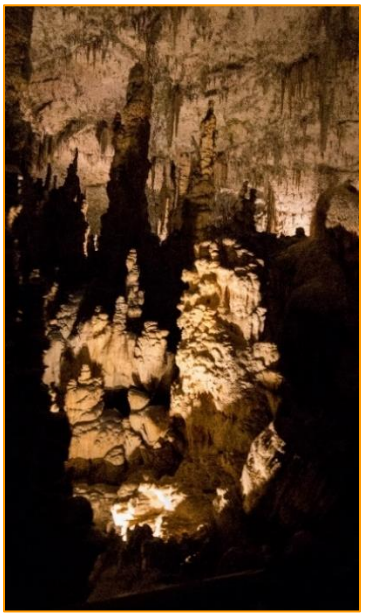
Čtvrtek 16. 9. 2021

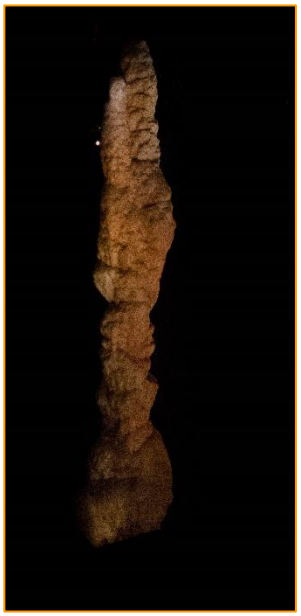

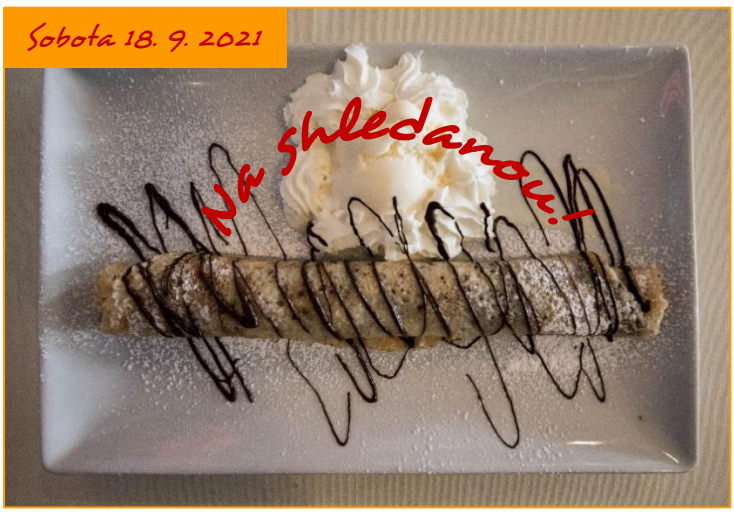

Pátek 17. 9. 2021

Sobota 18. 9. 2021

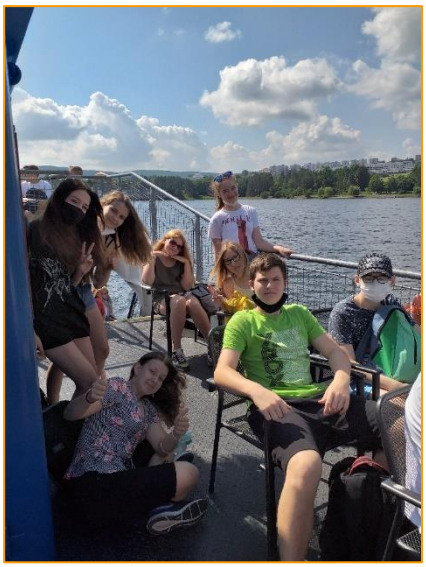
Výlet na přehradu

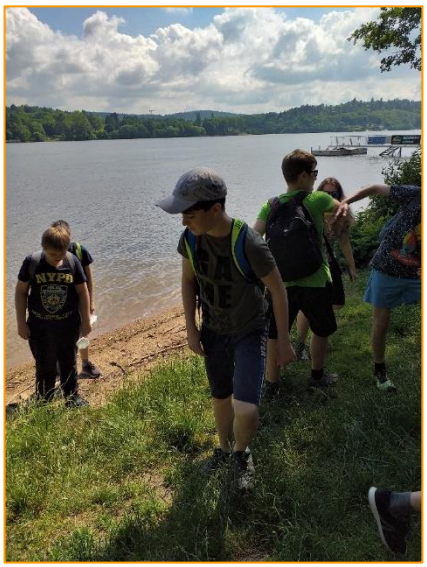
Jolana Hůrková a 8. A

V loňském školním roce jsme měli jet v květnu na týden na školu v přírodě. Kvůli covidu jsme však nakonec jet nemohli, a tak jsme alespoň s žáky vyrazili na konci června na jeden den na brněnskou přehradu. Prošli jsme se kolem přehrady, svezli se parníkem, koupili si nějaké ty dobroty a na závěr jsme se pobavili na pouťových atrakcích. Byl to pěkně strávený den a myslím, že se všem výlet na přehradu líbil.

Megasoustředění plavců Komety se uskutečnilo již podruhé

Tomáš Doubrava, vedoucí akce

Předposlední srpnový týden jsme opět po roce uspořádali mega velké soustředění v krkonošské Peci pod Sněžkou. Na soustředění se přihlásilo více jak 100 plavců z Komety a pozvání přijali i někteří další z jiných jihomoravských klubů. Celkem nás bylo více než vloni, a to 143 osob.

Hlavním posláním této akce bylo stmelení kolektivu a kondiční příprava, která spočívala v pěších výletech po horách a také v různých pohybových hrách. Letos však nebylo tak pěkné počasí jako minulý rok, ale s tím jsme samozřejmě počítali. Na horách je holt počasí vrtkavé! ☺ Chladnější a deštivější dny nás však vůbec neodradily od plánovaného programu, který byl opět velmi pestrý.

Vynikajícím doplňkem byla beseda s panem Robertem Zárubou ze sportovní redakce České televize, který shodou okolností byl zrovna na stejném hotelu na dovolené. Byl tak moc laskavý a udělal nám zajímavé povídání o své práci a přidal pár veselých historek z jeho komentování velkých sportovních akcí.

Plavci i trenéři byli velmi spokojeni, takže jsme se rozhodli tuto krásnou velkou akci zopakovat i příští rok!

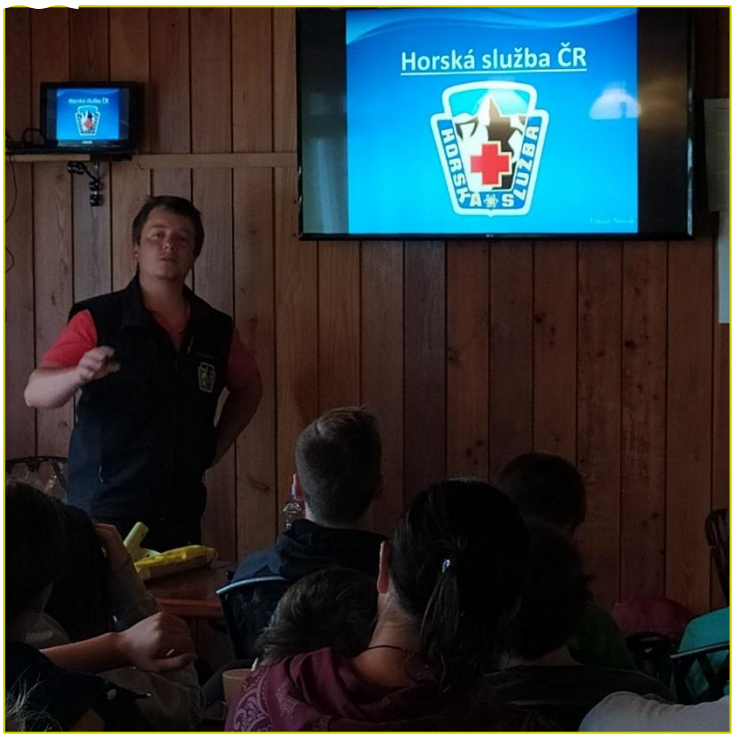

Horská služba ČR
HORSKÁ SLUŽBA

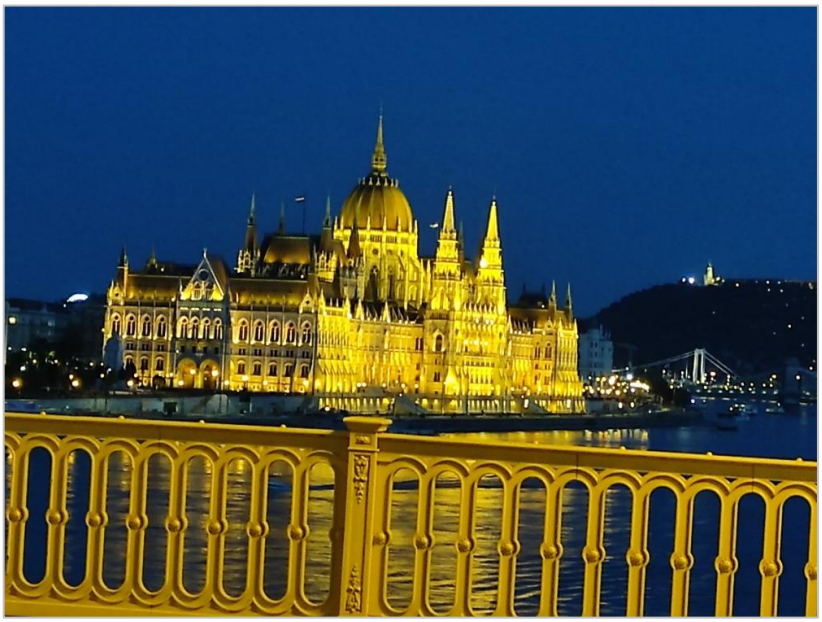

RESTAURACE

Sladké prázdniny: Fotosoutěž 2021

Ivana Coufalová a redakční rada Armixxxu

Bývá již tradicí, že se v číslech Armixu objeví fotografická soutěž. Nejinak tomu bylo v červnovém čísle; tentokrát byla nazvaná *Sladké prázdniny*. Přestože jsme termín soutěže prodloužili, v redakci se sešlo mnohem méně fotografií než v loňském roce. Ze všech došlých snímků vybrali členové redakční rady ty nejlepší a odměnili jejich autory. Za první místo byla opět pizza dle vlastního výběru, ale nebojte se, ceny dostali všichni soutěžící!

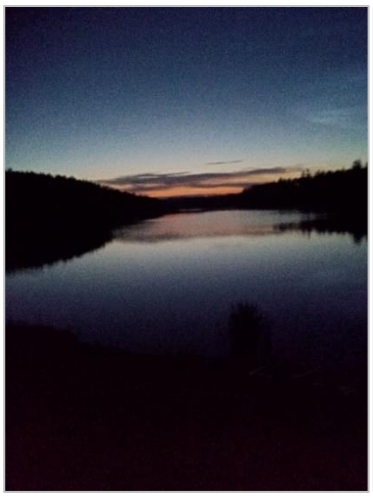
Vítězné snímky do soutěže zaslala Nikol Osvaldová z 2. A, byly to Zpívající fontána a foto-grafie Parlamentu v Budapešti. Druhé místo patří žačkám, kterým se podařilo v letošním létě zachytit duhu, a to Nele Veselské z 2. A a Viktórii Vavrové z 5. A, společně se snímkem Lukáše Prudkého ze 4.A, který zachytil větrný mlýn Světlík. Na bronzovém stupínku stanuli Adéla Dvořáková z 2. A, která poslala snímky motýlů a vážky, a Jáchym Neugebauer ze 7. B se svou fotografií Podvečer nad rybníkem.

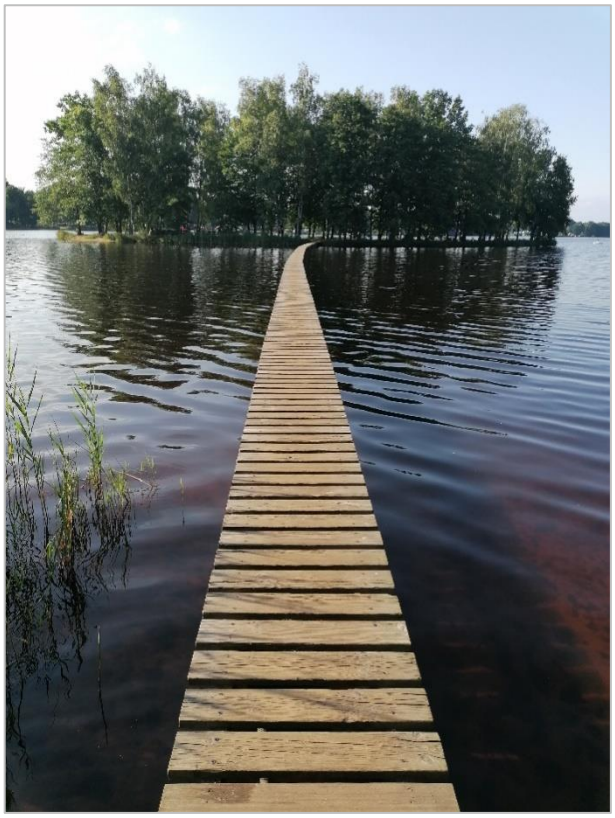
V kategorii dospělých zvítězila fotografie paní učitelky Moniky Komárkové od rybníku Hejtman nedaleko Třeboně. Na druhém místě se je fotografie od maminky Nely Veselské z 2. A z Novomlýnských nádrží a snímek tatínka Simony Prudké z 2.A s názvem Kroky z Děčínského Sněžníku. Taktéž druhé místo získala i fotografie paní učitelky Hůrkové s její o prázdninách narozenou vnučkou Eliškou. Moc gratulujeme!

Děkujeme všem, kteří si našli čas a poslali snímky, jejichž prostřednictvím jsme se alespoň na chvilku vrátili do času prázdnin. Ach, sladké prázdniny…

Vítězné fotografie Nikol Osvaldová 2. A

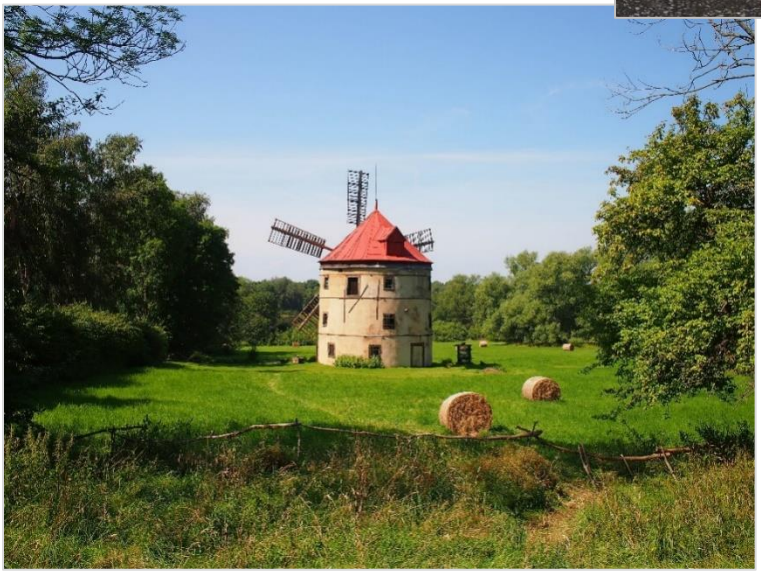
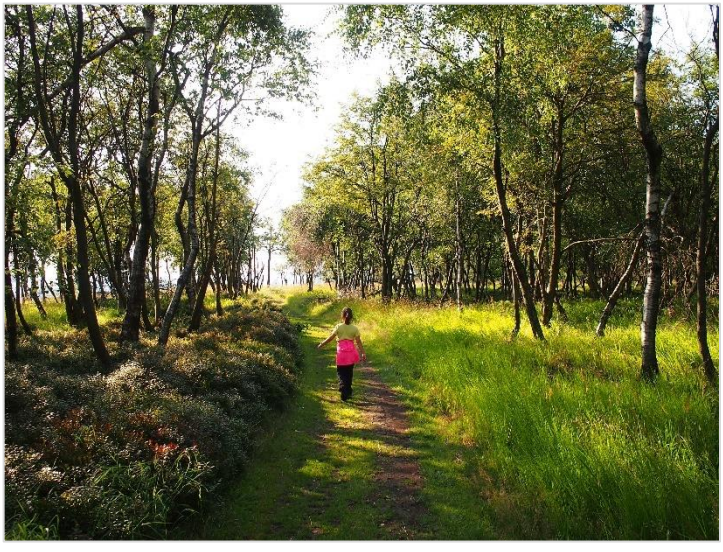

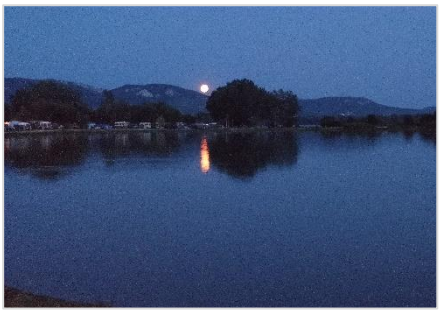
Autoři:

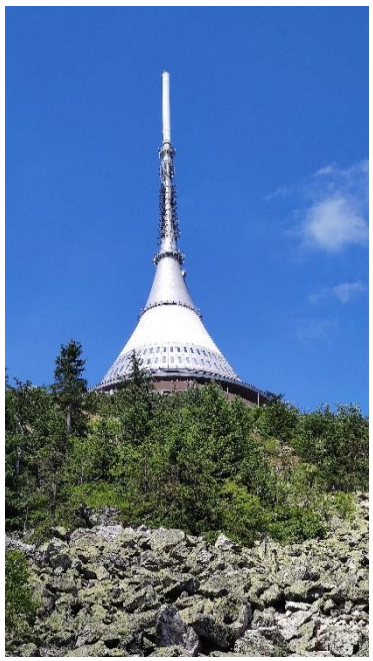
Adéla Dvořáková 2. A, Adéla Dvořáková 2. A,
Jáchym Neugebauer 7. B, p. uč. Jolana Hůrková,
p. uč. Monika Komárková,
Nela Veselská 2. A, Viktória Vavrová 5. A,
Lukáš Prudký 4. A, tatínek Lukáše Prudkého 4. A

Autoři:

Daniel Havlíček 2. A,
Daniel Havlíček 2. A,
Jana Dvořáková 4. A,
maminka Nely Veselské 2. A,
Nikol Osvaldová 2. A,
Tomáš Vráblík 4. B,
Kristýna a Tereza Fišerovy z 4. A a 2. A,
Daniel Havlíček 2. A,
tatínek Nely Veselské 2. A,
Adéla Brodská 2. A,
Oliver Hanuš 5. A,
Jana Dvořáková 4. A,
Hana Bierová 5. A

Kuchyň pro 21. století

Patricie Benešová, vedoucí školní jídelny, Lenka Vašíčková, spokojená strávnice

Začátek školního roku 2021/22 byl pro naše žáky i zaměstnance zpříjemněn událostí, na kterou se všichni skutečně těšili: zprovozněním nové školní kuchyně. Rekonstrukce staré školní kuchyně probíhala po dobu téměř čtyř měsíců, od dubna do srpna 2021, stála 16,2 milionu Kč a byla největší rekonstrukcí v celé historii školy. Není se čemu divit, protože předcházející rekonstrukce proběhla před dlouhými dvaceti roky, bylo tedy na čem zapracovat.

Veškeré letošní práce na školní kuchyni byly pojaty opravdu komplexně. Na rozdíl od předchozí rekonstrukce přišla tentokrát na řadu i původní zastaralá a již nefunkční vzduchotechnika; nově byly zrekonstruovány rozvody a všechny sítě, byla položena nová dlažba i obklady. Za upravenými výdejními okny si můžeme od letoška prohlédnout prostory kuchyně i její zařízení: lesknou se zde nové sporáky, kotle a konvektomaty, úplnou novinkou je regenerátor pro ohřev jídel nebo režon sloužící k ohřívání talířů.

Práci našim kuchařkám usnadňují i další stroje a přístroje – myčka na tzv. černé nádobí, jak kuchaři označují všechny hrnce, pánve a další kuchyňské nádobí určené k přípravě jídel, pásová myčka stolního nádobí, krouhače zeleniny... Zlepšení výdeje stravy zase přinese nejen prosklená vitrína na saláty a dezerty, ale hlavně moderní objednávací terminál. Na něm si strávníci mohou vybrat ze dvou jídel, z nichž první reprezentuje tradiční českou kuchyni, druhé je inspirováno Zdravou školní jídelnou. To vše je doplněno možností dopoledních svačinek, které si našly oblibu mezi žáky. Samozřejmostí v naší školní kuchyni je i možnost objednání obědů pro strávníky s dietou, ať již bezlepkovou, bezlaktózovou, diabetickou aj.

Ve školní jídelně ZŠ Arménská se denně stravuje na 560 strávníků. Jsou to nejen žáci a zaměstnanci školy, ale také zájemci z řad veřejnosti, například několik desítek seniorů, kteří k nám přešli poté, co domov Naděje byl nucen omezit služby pro veřejnost. Věříme, že se jim naše nové prostory líbí a že jim i nadále u nás bude chutnat.

Slavnostní otevření nové školní kuchyně proběhlo ve čtvrtek 9. září 2021; zúčastnili se ho mj. náměstek primátorky Mgr. Petr Hladík, starosta MČ Ing. Antonín Crha, vedoucí OŠML MMB PhDr. Petr Hruška, MBA a další milí hosté. Přítomni byli i zástupci z řad našich učitelů a žáků i redaktoři školního časopisu Armixxx.

Na závěr bychom rádi poděkovali vedení MČ Brno–Bohunice i vedení Magistrátu města Brna za realizaci celého projektu. Naše nová kuchyň sklízí zaslouženou chválu a všichni uživatelé i návštěvníci se shodují na tom, že ZŠ Arménská má konečně KUCHYŇ PRO 21. STOLETÍ.

Slavnostní otevření nové školní kuchyně

Redakce Armixxxu

Slavnostní otevření naší nově zrekonstruované školní kuchyně proběhlo ve čtvrtek 9. září 2021 za účasti vzácných hostů, vedení školy a učitelů i dvou vylosovaných tříd našich žáků. Nechyběli samozřejmě ani zástupci školního časopisu Armixxx, kteří neváhali a některé z hostů vyzpovídali.

Mgr. Petr Hladík, náměstek primátorky města Brna

Dobrý den, pane náměstku. Mohl byste prozradit čtenářům našeho časopisu Armixxx, jaké jídlo Vám v dětství nejvíce chutnalo ve školní jídelně?
Špagety a potom cokoliv s masem, já mám rád maso.
Jaké jídlo Vám chutná teď, když jste dospělý?
Teď všechna, já mám teď teda omezení, protože mám bezlepkovou dietu, takže musím vylučovat vše, co je s moukou. Jsem ale rád, že i u Vás ve školní jídelně vaří i bezlepkově a bez laktózy, takže i ti, kteří mají nějakou dietu, tak se tady dobře najedí, takže z toho mám radost. Jinak mně chutnají všechna jídla.
Jak se Vám líbí nová školní kuchyně?
No líbí se mi hrozně moc a jsem rád, že teďka už tam mají novou klimatizaci, protože předtím tam měli strašné teplo a měli strašně staré stroje. Teď to mají už plně moderně vybavené, tak jim to tu práci snad o trošku vylepší!
Děkujeme vám za rozhovor.

Iva Melounová, Michaela Soukupová, 5. A,
redaktorky Armixxxu

Ing. Antonín Crha, starosta MČ Brno-Bohunice

Dobrý den, pane starosto, jsme redaktorky školního časopisu Armixxx. Můžeme vám položit několik otázek?
Jistě, ptejte se!
Jak vzpomínáte na svoji starou jídelnu?
Popravdě já jsem tak starý, že si ani nevzpomínám, ale asi v dobrém.
A jak se vám líbí naše nová školní kuchyně?
No ta je úplně špičková. Je nádherná a pevně věřím, že z ní budou vycházet dobrá jídla!
Děkujeme vám za rozhovor!

Hana Bierová, Julie Horká, 5. A,
redaktorky Armixxxu

Ing. Robert Liška,
zástupce realizační firmy OSS Brno

Dobrý den, my jsme členové časopisu Armixxx a dneska při této zajímavé události bychom s Vámi chtěli probrat pár otázek. Mohl byste se prosím nejprve představit našim čtenářům?

Dobrý den, jmenuji se Robert Liška a jsem z firmy OSS Brno a jsem rád, že se můžu účastnit této slavnostní chvíle.

Děkujeme. Jak se vám líbí naše nová školní kuchyň?

Vzhledem k tomu, že jsem tu kuchyň realizoval, tak za firmu, která kuchyň realizovala, mohu říci, že jsem spokojen s výsledkem. A druhý náhled mám za projektantskou firmu, která zpracovala projektovou dokumentaci, a mohu říci, že je to velice povedená pěkná kuchyň.

A bylo to hodně těžké to všechno sepsat, nakreslit nákresy nebo vytvořit vizualizaci?

Nemohu mluvit za projektanta, protože my jsme firma realizační, ale samozřejmě není jednoduché vyprojektovat takovýto celek, kde vlastně máte nejenom stavební část, kde zdíte, obkládáte, ale musíte mít v pořádku také instalační rozvody, vzduchotechniku, elektroinstalace, vodu, kanalizace s napojením na stávající rozvody a mnoho dalšího.

Jaké bylo Vaše nejoblíbenější jídlo z dětství?

Já mám veškerá jídla rád, já jsem vždycky byl velký jedlík. Naopak mohu říci, že jsem neměl rád lečo, ale postupem času se to stává jedno z mých nejoblíbenějších jídel. Takže i ty chutě se mění věkem… Možná jsem jako malý ještě neměl rád vařenou kukuřici.

A teď ji pořád nemáte rád?

Teď mně nevadí, teď mám rád i vařenou kukuřici. Vždycky, když se bavím o kukuřici, tak si vzpomenu na to, jak moje děti, když jsme v Chorvatsku, slyší „mama kukuruza“, tak si chtějí koupit kukuřici a já jim rád ukusuji.

Moc děkujme, že jste se tady stavil, že jste si s námi mohl pohovořit a ať vaše firma dál vzkvétá.

Děkuji kluci a mějte se.

Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, 5. A,
redaktoři Armixxxu

MUDr. Eva Lysá,
Krajská hygienická stanice JM kraje

Dobrý den, my jsme tady z časopisu Armixxx, jmenuji se Miroslav Štuk a tady je můj kolega Michal Ješeta. Máme tady pro Vás pár otázek. Jak se vám líbí naše jídelna?

Teď už po rekonstrukci nádherná, teda kuchyně, jídelna by ještě potřebovala navíc asi nový nápad. Máte to moc krásně udělané. Doufám, že vám tady bude moc chutnat.

Děkujeme! Prozraďte nám, jaké bylo vaše nejoblíbenější jídlo v dětství?

Moje oblíbené jídlo byla rajská omáčka.

A nějaké další?

Přemýšlím, přemýšlím, ale nic mě nenapadá… asi řízky.

Moc děkujeme za rozhovor a na shledanou.

Miroslav Štuk, Michal Ješeta, 5. A,
redaktoři Armixxxu

Adaptační kurz - Prudká 2021

Beatriz Prečanová

Áďa H.: „Adapťák byl dobrej, ale mohl by být ještě delší, líbilo se mi to!"

Leontýna:
„Bylo to dobrý, až na nějaký obědy."

A jak vidí adaptační kurz žáci z 6. B?
Ty vyzpovídal Majkl R.

Míša R.:
„Adapťák byl super,
moc se nám všem líbil."

Na začátku září se vydaly v netradičním složení třídy 6. B, 6. C a 9. B na adaptační kurz do Prudké na Vysočině. Pro šesťáky to byla zcela nová zkušenost se střediskem v Prudké, nicméně naši nejmladší s sebou měli skvělé průvodce, a to třídu 9. B.

Jelikož nás v Prudké čekaly pouze necelé tři dny, hned první den jsme se vrhli na aktivity různého typu. K tomuto vyžití nám sloužilo víceúčelové hřiště, kde si každý přišel na své. Po večeři jsme se pustili do další velmi oblíbené činnosti, a to je opékání špekáčků. Pro některé gurmány spíše opékání hermelínu, ale je důležité, že si každý přišel na své. Jakmile nám malinko vytrávilo, naši skvělí deváťáci připravili stezku odvahy. A že to stálo za to!

Druhý den byl věnován jak jinak než sportovním aktivitám. Někteří si dokonce vyzkoušeli i otužování. Následovala společná procházka, na jejíž konci nás čekalo workoutové hřiště, kde se vyřádili nejen učitelé TV 😊. K poslednímu večeru vždy patří diskotéka a ani v Prudké tomu nebylo jinak. Myslím, že bychom se všichni shodli na tom, že diskotéku jsme si moc užili.

Poslední den nás po skvělé snídani čekal odjezd zpět do velkoměsta. Počet lidí, kterým se chtělo domů bychom spočítali možná na jedné ruce. Bylo to prostě moc fajn 😊!

Děkujeme všem účastníkům za skvěle prožité tři dny!

Beatriz Prečanová
+ Laura Stávková a Jiří Rossi

Adaptační pobyt Prudká 15. – 17. 9. 2021

7. B, 8. A, 8. B, 8. C

+ Olga Švajdová, Jolana Hůrková, Jan Melichárek, Ivana Coufalová, Renata Němcová

Ráno jsem se probudila a s radostí vstala, protože jsme dneska jeli se školou na třídenní výlet. Když jsem se nasnídala a dobalila si poslední věci, tak jsem vyrazila na zastávku. Jeli jsme šalinou, vlakem i autobusem, byla to celkem sranda. Když jsme dorazili do Prudké, tak jsme 4 a půl hodiny čekali na klíče od chatek. Aby nám čekání rychleji uteklo, prošli jsme areál, dostali ponaučení, jak se chovat, a stihli jsme se i naobědvat.

Já jsem spala v chatce s Áďou z 6.C a holky z naší třídy spaly v chatce nad námi, takže jsme stejně byly skoro stále u nich. Jakmile jsme si vybalili, tak nás rozdělili do 9 týmů. Já jsem byla v týmu Lobkowicz bobři s číslem 5. Poté jsme hráli hru na paměť. Po areálu bylo schovaných devět kartiček, na kterých byl příběh. Tým se vydal do areálu hledat kartičky. Jakmile nějakou kartičku našel, musel si zapamatovat text na kartičce a pak to jít říct zapisovateli. Kdo měl celý příběh a měl to správně, vyhrál. Večer byl oheň a stezka odvahy. Potom jsme s holkama šly na chatku a tam jedly brambůrky, pouštěly hudbu a povídaly si.

Další den ráno jsme měli na program spoustu her: štafeta, semafor, přehazovaná, přetahovaná lanem, plank, šašek a král. Bylo to fajn a zabralo nám to celý den. Po večeři byla diskotéka a vyhlášení výsledků, my jsme byli na 5. místě. Potom jsme šly na chatku a tam si užívaly poslední večer v Prudké. Ráno po snídani jsme všichni předali chatky a jeli domů.

Eliška Borešová, 8. A

Cesta na výlet byla velice záživná, jeli jsme šalinou, vlakem a autobusem, už po cestě jsme si to užili. Sice mě z tahání kufru bolely obě dvě ruce, ale cestu mně to nijak nezkazilo. Po příjezdu přišlo to nejhorší, několikahodinové čekání na chatky. Když jsme se konečně dočkali, tak byla čtvrtina dne za námi.

Ještě ten den jsme se rozřadili do týmů a hráli vysilující hry. Večer byl oheň a stezka odvahy. U ohně to bylo fajn, opékalo se, běhalo kolem hřiště apod. Stezka byla sranda, ale dalo se tam lehce zabloudit. Když jsme došli na chatky, tak jsme se šli umýt a pak se sešli na naší verandě, kde jsme si povídali. Druhý den byl také velice fajn, hrálo se hodně, ale opravdu hodně her, např. přetahovaná, přehazovaná, semafor, šašek a král, plank a další. Mezitím jsme měli dobrý oběd a snídani. Když jsme všechno dodělali, začalo se pomalu stmívat. Večer byla diskotéka a pak rozchod do chatek. Třetí den jsme odjížděli domů.

Michaela Tošnarová, 8. A

Tento rok jsme místo normální školy v přírodě jeli pouze na třídenní adaptační pobyt. Bylo fajn jet zase po nějaké době někam na výlet se školou, protože kvůli covidu se nemohlo skoro nic. Sice se toho za ty tři dny moc nestihlo, ale i tak máme všichni plno nových zážitků a vzpomínek.

Byli jsme rozděleni do devíti skupin, každá skupina byla složena z žáků z jednotlivých tříd. V nich jsme pak zbylé dny soutěžili. Za celý pobyt jsme se se všema hodně sblížili. Vymýšleli jsme různé soutěže a hry a navzájem jsme se všech her účastnili.

Za mě to bylo super a už se těším na další.

Tereza Jarošová, 8. A

Byl dobrý nápad jet hned na začátku školního roku na adaptační pobyt. Měli jsme tak důvod se do školy těšit. Jeli jsme tam hlavně proto, abychom se více sblížili se spolužáky ve třídě, ale i s žáky z jiných tříd. A můžu říct, že s některými žáky z naší třídy i z 8. C se to vážně povedlo a zažili jsme skvělé tři dny na Prudké.

Chatky byly moc útulné a hezké, počasí dobře vyšlo a po dlouhé době jsme si zase zasportovali. Hráli jsme plno her po týmech, které byly namíchané žáky z různých tříd. Týmů bylo celkem devět.

Polední klid jsme si užívali s kamarády a chodili do bufetu. Jeden večer bylo společné posezení u ohně a stezka odvahy, druhý večer diskotéka a vyhlášení pořadí týmů. Můj tým byl na 8. místě, ale nějak mně to nevadilo, důležité bylo se zúčastnit. Všechny týmy obdržely sladkou odměnu a týmu, který skončil na 1. místě, se ve škole pak objednala za odměnu pizza.

Byly to opravdu užité tři dny a jsem moc ráda, že jsem tam mohla být. Mám za sebou skvělé zážitky, na které budu dlouho vzpomínat.

Veronika Hašková, 8. A

Ve středu jsme přijeli na rekreační středisko Prudká. V ten den jsme se rozdělili do devíti týmů. V týmu jsme měli vymyslet název týmu, velitele týmu a hru na odpoledne. Za kapitána týmu jsme zvolili Veroniku Haškovou a jmenovali jsme se FOX. Hru jsme vymysleli schovávanou, ale byla tak špatná, že se jako jediná z her nehrála. Poslední den bylo vyhodnocení všech týmů a náš tým skončil osmý z devíti.

Všechny tři dny jsem si velice užil a věřím, že všichni ostatní také.

Kryštof Ingr, 8. A

Cesta do Prudké probíhala v pohodě a byla relativně krátká. Když jsme tam přijeli, čekali jsme, že chatky budeme mít už v 11, ale to se posunulo do 12 a následně se to posunulo až po obědě. Nakonec jsme klíče dostali až kolem druhé. Ještě před tím jsme se rozdělovali do devíti týmů. Losovala se čísla a ta se pak řadila do týmů. Jakmile se rozdělily týmy, měly si určit názvy týmu, kapitána a hru, kterou budou hrát všechny týmy. Náš tým se jmenoval TVOJE MÁMA, kapitán jsem byla já a hru jsme vymysleli přehazovanou. Tento den se hrála štafeta a přetahovaná lanem. Večer byl oheň a stezka odvahy. Bylo to fajn. Večer jsme si ještě povídali na verandě na chatce.

Druhý den ráno jsme se probudily brzy a zase jsme si povídaly. Po snídani se šlo hned na hřiště a každý tým si nachystal své stanoviště. Dopoledne se hrálo vše, kromě přetahované. Pak se šlo na oběd, následoval polední klid a odpoledne se dohrávaly zápasy. Já jsem z těch soutěží měla úplně vyřvaný hlas. Když bylo vše dohrané, šla se dodělat přetahovaná, která šla našemu týmu ze všech her nejlépe. Po večeři bylo vyhodnocení, náš tým skončil na 4. místě. Po vyhodnocení následovala diskotéka, na které to někteří pěkně rozbalili.

Bylo to moc fajn, ještě bych tam zůstala.

Karolína Říhová, 8. A

Překonej sám sebe aneb Tři dny v Březové

Prožili žáci 5. A a 5. B, foto převážně Petra Kunešová

V září se naše třída 5. A společně s 5. B vypravily do resortu Březová. Hned po příjezdu se nám představily paní instruktorky, které už na nás čekaly. Poté jsme se šli ubytovat na pokoje. Když jsme byli ubytovaní, rozdělili jsme se na 5. A a 5. B a šli jsme si paní instruktorkou prohlédnout celý areál.

Po dobrém obědě a poledním klidu nás už čekal nabitý program plný našich nových zážitků. Další dny úžasné programy pokračovaly od rána až do večera. Jestli chcete vědět, co všechno jsme zažili, tak si přečtěte další články!

Míša Soukupová, Iva Melounová, Julie Horká

Pirátský ostrov

Pirátský ostrov je větší prolézačka. Jednu část má na pevnině, druhou nad vodou. V této prolézačce je zahrnutý i vor, který je poskládaný ze dřeva a sudů. Je maximálně pro dvě osoby. Abyste se dostali na druhý břeh, musíte tahat za lano, které je uprostřed voru. V polovině prolézačky je síť s míči. Tato část je obtížná, ale i zábavná – když totiž někdo do míčů spadl, všichni jsme se dívali a smáli, jak se obtížně soukal z míčů ven. Na druhém břehu prolézačky jsou domečky, ze kterých vylézají dva piráti a střílejí do vody; hodně dětí čeká s vorem na vodě, aby byly co nejblíž, až piráti vystřelí.

Míša Soukupová, Iva Melounová

Lezecká stěna

Na první pohled to vypadalo lehce, ale doopravdy to tak nebylo. Devět lidí se muselo nachystat z každé strany a pan instruktor jim navlékl úvaz a nasadil přilbu. Když se připravili, šli si vybrat svoje místo a zacvakli se do karabiny. Každý šplhal vzhůru, kam až se mu to dařilo, a když se někdo dostal až na vrchol, mohl si zazvonit na zvonek. Bylo celkem těžké dostat se vysoko, protože některé úchyty byly dost daleko od sebe a výhodu měli vyšší spolužáci. Na lanech jsme se všichni střídali, každý mohl lézt několikrát a pokusit se dosáhnout svých nejlepších výkonů.

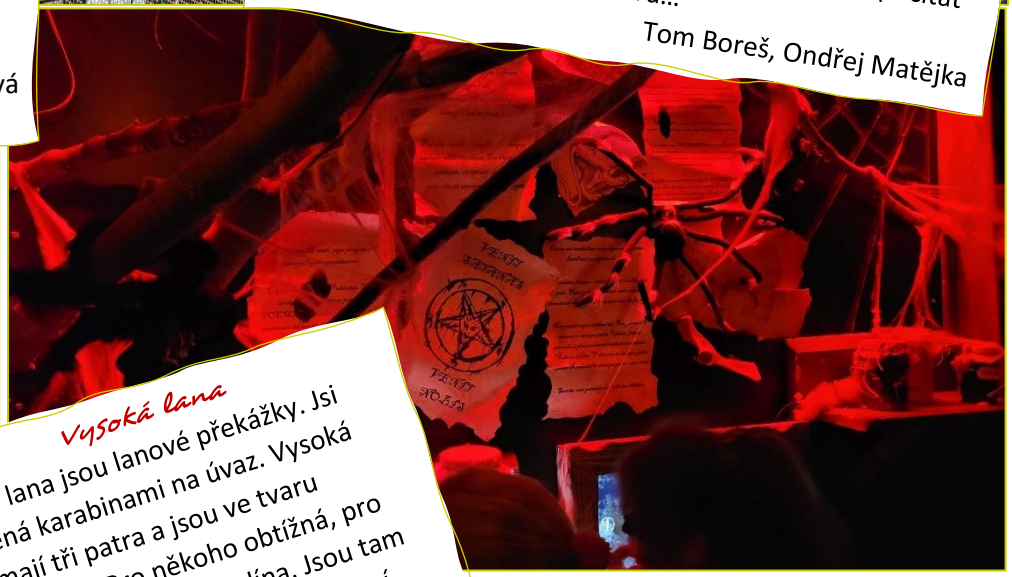
Jasmin Dufková

Karlštejn

Vlezli jsme tam a otevřely se dveře. Máme najít znak, který v mučírně nebyl… Museli jsme vylézt do místnosti, kde byly sklenice, a zjistit, která tam není. Pak se otevřela knihovna, za ní byla síť a vpravo byli chrliči. Následovala místnost, ve které lezli pavouci a kostlivci; pak jsme sklouzli dolů po skluzavce, museli vylézt po horolezecké stěně, spočítat lebky a zadat přísady do lektvaru…

Tom Boreš, Ondřej Matějka

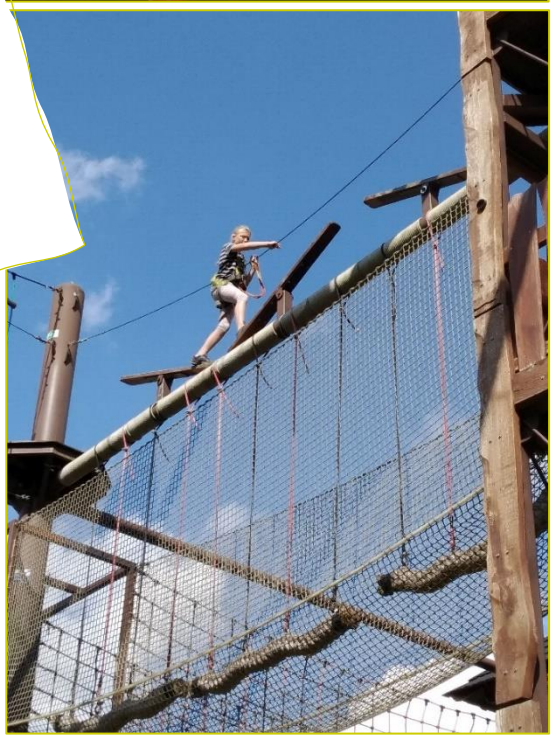

Vysoká lana

Vysoká lana jsou lanové překážky. Jsi zajištěná karabinami na úvaz. Vysoká lana mají tři patra a jsou ve tvaru trojúhelníku. Pro někoho obtížná, pro jiného jednoduchá disciplína. Jsou tam prolézačky, např. lanová síť, houpací dřeva, dřevěný houpací žebřík, horolezecká stěna, žebříky a překlápěcí dřeva. Cesta začíná na zemi, končí na vrcholku věže. Z věže se pak dolů dostanete obyčejně – po žebříku.

Julie Horká

Dolmen

DOLMEN, co to vlastně je? Je to úniková hra, ale dalo by se říct, že je to něco jako stezka odvahy. Musíte si poslechnout čarodějnici a na tabletu se objeví číslo, a to si musíte zapamatovat. Potom musíte do 14 minut dojít do skalky k tabletu. Potom napsat na tablet číslo, které jste viděli na tabletu u čarodějnice, a šest symbolů. Čarodějnice vám řekne, zda jste uspěli nebo ne…

CELKOVÉ INFO:

My jsme šli večer, ale jelikož jsme to nikdo nezvládli, šli jsme i ve dne, a to jsme to šli, jen kdo jsme chtěli, a ti co chtěli, tak to zvládli….

Jinak jsme si museli poslechnout **čarodějnici** a šli jsme po trávě a pak tam začalo strašidelné město, jinak nazváno bludiště. Obsahovalo postavy a budovy (hospoda, kostel, mlýn, domeček) a duchy…

Museli jsme najít 6 symbolů do 14 minut, potom jsme vlezli do skalky a tam jsme naklikali číslo a potom 6 symbolů. Následně čarodějnice odpověděla uspěl jsi/neuspěl jsi … Potom se vyleze ze skalky a tam je sloupek a dvířka. Ta dvířka si můžete otevřít a v nich je razítko, které si můžete někam natisknout.

Mně se tam moc líbilo a doufám, že se vám tam bude líbit, jestli tam pojedete.

Eva Mátlová

Večerní show

Co obsahuje večerní show? Je to bezva disko párty, kde jsou všichni a je to tam mega velké. Všichni tancovali, jedli a odbíhali a přibíhali. Super bylo, že tahle párty nebyla jen pro nás, ale pro všechny, co tam byli. Součástí párty byla i hodně skvělá ohnivá show, na které tři dospělí předváděli hodně kruté ohňové triky. To vám povím, bylo to fakt super, a jestli jste tam nebyli, tak můžete jen litovat!

Filip Tošnar

Bungee running

Na začátku této hry se utkají dva soupeři, na výšku stejní. Hráči si na sebe dají postroje a přilbu. Snaží se oba dva přetáhnout svého soupeře přes čáru, která je v polovině mezi nimi. Ten, který přetáhne protivníka přes polovinu, vyhrál souboj. Mě to bavilo a doufám, že si to ještě někdy zkusím.

Simon Pančocha

Paintball

Paintball většina z vás asi zná. Dostanete pistoli, masku, malé žluté kuličky, tým a chuť vyhrát. Jak začne hra (dlouhým, táhlým zvukem), tak běžíte do svých domečků a začínáte střílet po druhém týmu.

Máte tři životy a zbraň má kapacitu 15 kuliček a pořád se přebíjí. Pokud vás nepřátelé zasáhnou, zvednete ruku a jdete do trestného území; když vás zasáhnou třikrát, končíte. Jdete do „předsíně“, kde čekáte na konec hry. Náboje si jdete dobít též do „předsíně“. Konec nastane, když jeden tým zničí všechny lidi druhého týmu. Z vlastní zkušenosti vím, že to moc nebolí, když vás trefí.

Naši třídu tato hra velmi bavila. Snad si ji také zahrajete!

Hana Bierová, Jan Pavlata, Michal Ješeta

Sherwood

Sherwood byl hrad. Když se vlezlo dovnitř, byla tam stáj, ve které byl kůň. U něj se musí splnit úkol, a jestli ho splníš, dostaneš za to symbol. Ale jestli symbol nedostaneš, tak to nevadí. Pokračuješ dál po schodech nahoru…

Nahoře naleznete hospodu a tam splňte úkol, za který dostanete symbol. Jestli ne, tak nevadí, pokračujete nahoru. Potom splňte úkol, a jestli bude dobře, symbol na vás čeká.

Dále vás čeká sýrárna, kde musíte splnit úkol, jestliže bude dobře, vy víte, co vás čeká…

Dále zachraňte toho v tom pytli…

Postupujte nahoru do věže. Tam vyřešte úkol a symbol čeká.

A šup šup po schodech dolů, po balkonku. Vlez do otvoru a lez, lez dolů.

Splň tam úkol a pokračuj chodbou a tam splň úkol a další symbol čeká.

Dále byste měli naleznout soba, kde zakliknete minimálně 5 ze 7 symbolů.

Potom podle toho, co ti sob poví, nalezneš razítko, které si můžeš natisknout třeba na ruku…

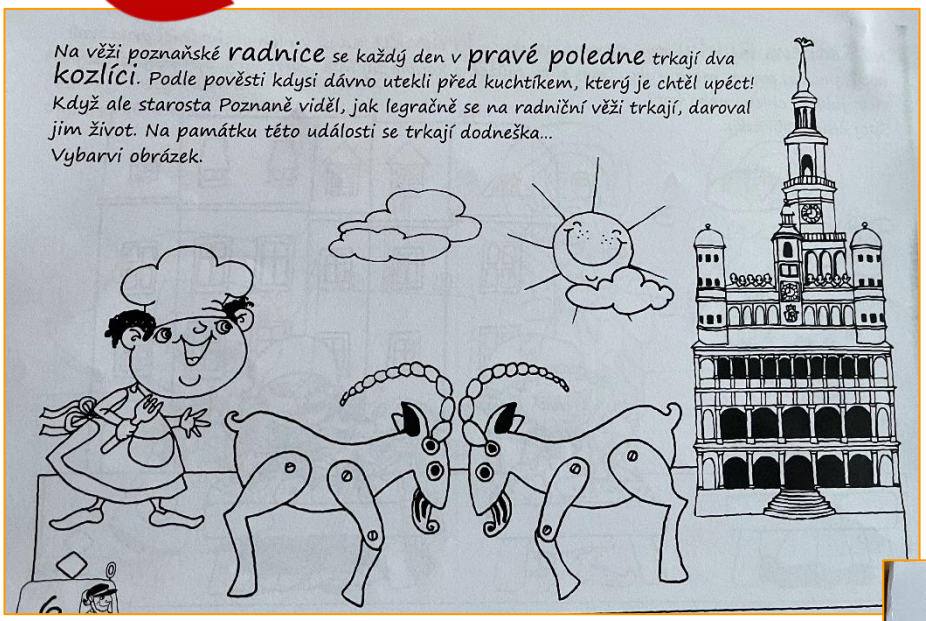
Moc se mi to líbilo a doufám, že si to zkusíte též, když byste tam jeli.

Eva Mátlová

Dva kozlíci a česko-polský příběh

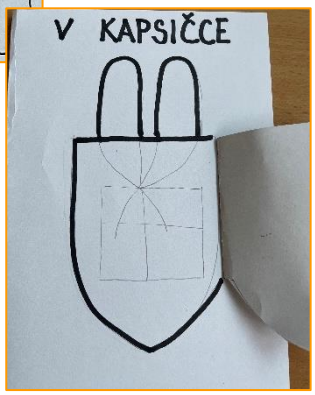
Hana Fajtlová a žáci 2. A a 2.B

Tak konečně jsme se my druháci po roce dočkali a mohli jsme navštívit místní knihovnu na Lánech. Pan knihovník nás pozval na česko-polskou besedu. Bylo to velmi zajímavé povídání o městě Poznani, které leží na řece Wartě. Zjistili jsme, proč mají ve znaku dva kozlíky, kteří se trkají na radnici v pravé poledne. Město podle fotografií a povídání vypadá velmi zajímavě a už se těšíme, až se tam o prázdninách s rodiči podíváme.

Paní lektorka nám četla v polštině pohádku, my jsme se pokusili dát dohromady příběh v češtině a pak jsme se snažili na základě pohádky vymyslet vlastní překvapení v kapsičce. Zkuste si to taky!

Dřevěný den

Míša Soukupová, Filip Tošnar, Ondra Matějka, 5. A

Lucie Šebestová

Ve třetí třídě jsme s paní učitelkou navštívili domeček Linka ve Starém Lískovci, kde jsme při programu Dřevěný den celé dopoledne vyráběli své vlastní výrobky ze dřeva. Všem se nám tato dílna moc líbila, proto jsme se s paní učitelkou domluvili, že se do dřevěného domku podíváme co nejdřív ještě jednou. Počítali jsme, že to bude ještě ve třetí třídě, ale pak nastal jeden covid, druhý covid… a z nás se mezitím stali páťáci.

Nastala pátá třída a jednoho dne paní učitelka přišla s tím, že se znovu podíváme do dřevěného domku. Všichni jsme vykřikli „Hurá!“ Hned v pondělí jsme se tam vypravili. Ráno jsme šli jako obvykle do školy, až na to, že jsme si s sebou nebrali učení, jen tělocvik, který máme první hodinu. Po první hodině jsme vyrazili.

V domečku se nám líbí, nejen proto, že tam mají zajímavé programy, ale taky proto, že hned u vchodu mají klec s nádhernými barevnými papoušky. Vždycky je dlouho pozorujeme, protože se nám všem moc líbí.

Pak už začal náš dřevěný program. Na začátku nám paní lektorka vysvětlila, jak se pracuje se dřevem. Předvedla nám ukázku výrobků, které si můžeme udělat. Podle toho jsme si vybírali i dřevo a pracovní nástroje a nářadí: svěrák, pilku, herku a pilník. Protože nás bylo na jednu dílnu moc, rozdělili jsme se na dvě skupiny a jedna šla do horní dílny.

Pak už nastalo samotné tvoření, které nás zase moc bavilo. Domů jsme si odnesli své skvělé výrobky, na které jsme i tentokrát fakt dost pyšní.

Bobřík informatiky

Soutěžily třídy 5. A a 5. B

Co je to Bobřík informatiky? Neděs se – i když to trošku vypadá jako učení, naši soutěžící ti můžou potvrdit, že se při plnění jeho úkolů dobře bavili. Loni se do soutěže zapojila třída 5. A pod vedením paní učitelky Moutelíkové, letos se s jeho úkoly popraly obě páté třídy pod přísným dozorem svých slečen asistentek Petry Kunešové a Barbory Hradilové. Soutěž byla dobrovolná, takže kdo se jí nechtěl účastnit, mohl se zatím ve třídě učit… 😊

Co nám o soutěži prozradí jeho organizátor, ministerstvo školství?

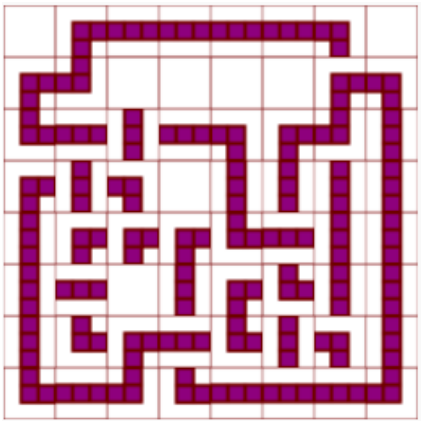
BOBŘÍK INFORMATIKY je předmětová soutěž, podporovaná Ministerstvem školství.

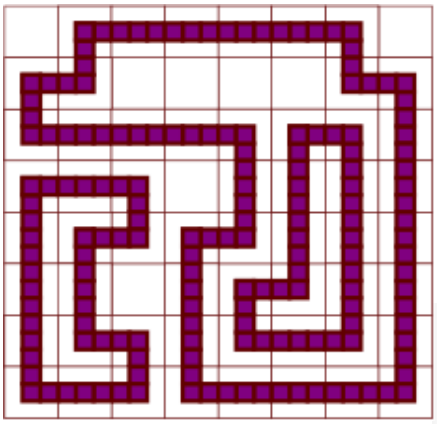
- Soutěž je cílena na běžného bystrého žáka se zájmem o svět technologií.
- Klade si za cíl seznamovat žáky a jejich učitele s tím, co to jsou informatické otázky a problémy, a že informatika není totéž co ovládání počítače.
- Soutěží se v pěti věkových kategoriích od 4. ročníku ZŠ po maturitu.
- Soutěžící odpovídají na otázky z oblasti informatického myšlení, algoritmizace, porozumění informacím, řešení problémů a digitální gramotnosti.
- Soutěžící vyplňují online test, v němž vybírají z několika odpovědí nebo přemísťují objekty na obrazovce.
- Soutěžení probíhá na počítačích, v počítačové učebně školy.
- Každá škola se může k soutěži přihlásit.

Ale dost už povídání. Vyzkoušej si některé úlohy z kategorie MINI, tedy pro 4. a 5. třídu!

Spoustu dalších úloh najdeš na https://www.ibobr.cz/test/archiv

1/ Pomoz Bobovi sestavit potrubí podle schématu! Potrubí se otáčí kliknutím.

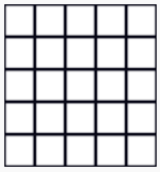

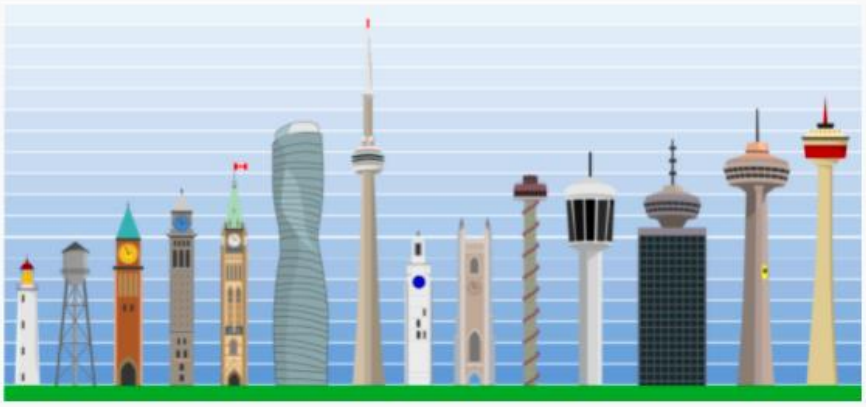
2/ Vybarvi tabulku podle následujících kódů (podle nichž pracují i počítače).

0 = ☐, 1 = ■

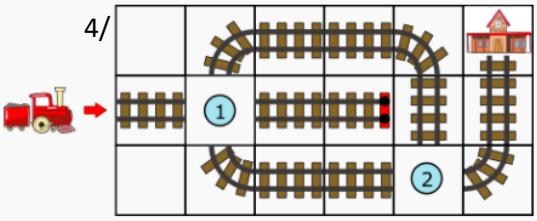
1 1 0 0 0
0 1 0 0 0
0 1 0 0 1
0 1 1 1 0
0 1 0 1 0

3/ Budou-li věže seřazeny podle velikosti, která z nich bude na 10. místě?

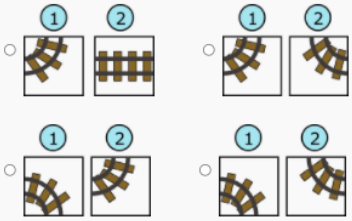

4/

Jaké koleje je potřeba umístit na prázdná místa, aby vláček dorazil do stanice?

Tvoje odpověď

Vítězové a skóre nad 100 bodů:

1. místo Šimon Maloch 5. B – 168 bodů
2. místo Michal Ješeta 5. A – 164 bodů
3. místo Ondřej Otoupalík 5. B – 160 bodů
4. místo Viktória Vavrová 5. A – 132 bodů
5. místo Hana Bierová 5. A – 128 bodů
6. místo Jakub Neugebauer 5. B – 124 bodů
   Marek Smejkal 5. B – 124 bodů
7. místo Matěj Kozák 5. B – 116 bodů
8. místo Eduard Mareček 5. B – 104 bodů

Dvojice:
1. místo *Jabert* 160 bodů
2. místo *EMMA* 104 bodů

Školní družina v novém školním roce

Kolektiv vychovatelek ŠD

V novém školním roce 2021/2022 máme v naší družině mnoho novinek. Především máme dvě nové herny, které budou využívat nejenom naší prvňáčci, ale i děti ze všech oddělení, které zůstávají v ŠD po 15. hodině.

Ve školní družině máme letos šest oddělení. Pro každé oddělení připravily paní vychovatelky nové celoroční hry plné zajímavých aktivit a soutěží. Děti si stejně jako i po minulá léta ozřejmí základy finanční gramotnosti, dopravní výchovy, také si prohloubí svůj vztah k přírodě a ekologii, k lidovým tradicím a zvyklostem, rozvinou své estetické cítění a manuální zručnost při výtvarných a pracovních činnostech, svou fyzičku posílí při různých sportovních činnostech. Zájemci z řad družinových dětí se mohou přihlásit do kroužků Papírového tvoření, Cvičení na gymnastických míčích, Hudebně-pěveckého nebo kroužku Karetních her, které nabízí naše paní vychovatelky.

První oddělení ŠD, které navštěvují žáci 1. A třídy, bude hrát letos hru ***Pohádkové dobrodružství za pokladem*****.** V této družinové hře se děti pokusí zdolat nelehkou cestu za pokladem, kterou jim zkříží různé pohádkové bytosti. V rámci soutěží, tvoření, vědomostí a chování budou žáci průběžně odměňováni starodávnými groši, které poté vymění za hod kostkou, aby se tak mohli posunout na herním plánku. Setkají se s líbeznou princeznou? Nebo snad natrefí na lstivého loupežníka či zlého čaroděje? Nechme se překvapit. Dobrodružství v I. oddělení ŠD může začít.

Pro tento školní rok se děti druhého oddělení (1. B třída) vydají ve své celoroční hře ***Rok v tajemné říši pohádek a záchrana bájného města*** do tajemné země pohádek a pokusí se najít cestu k bájnému městu. Společnými hrami, soutěžemi a úkoly budou postupně odhalovat podmořský svět a pokusí se toto království zachránit. Nechceme dopředu prozrazovat název této země – to bude společným úkolem pro děti, aby na konci roku na něj přišly. Samozřejmě celý rok je budou provázet pohádky a jejich kouzelné postavičky, jak z českých, tak i ze zahraničních pohádek. Budou plnit různé pohádkové úkoly, hrát hry a nesmí zapomenout na pohádkové soutěžení.

Třetí oddělení ŠD (žáci 2. B a část žáků 2. A třídy) bude v družině prožívat ***Večerníčková dobrodružství*****.** Už první dny se děti dozvěděly, že Večerníček letos slaví 56. narozeniny. Připomněly si, jak se vyvíjela Večerníčkova znělka, byly překvapené, že už jejich babičky sledovaly černobílé večerníčky. Během školního roku si budou prostřednictvím her a soutěží připomínat známé i méně známé večerníčky, přitom se pokusí sbírat Večerníčkové bodíky a těšit se na pravidelné měsíční a pololetní Večerníčkové odměny.

Ve čtvrtém oddělení (2. C a část 2. A třídy) zahájily děti s velkým zájmem celoroční hru pod názvem ***Říše zvířat***. Velmi je hra baví, neboť si samy hledají informace, fotografie a zajímavosti o konkrétním zvířeti, které si spolu zvolí. Při vyhledávaní informací dětem také pomáhají rodiče a prarodiče. Při první besedě o králi zvířat - o lvu se děti předháněly, kdo bude hovořit jako první a debatovalo se asi hodinu. Jako další zvířátko si vybraly kočku a už se těší, co si vyberou příště. Říše zvířat jako téma celoroční hry bylo ve čtvrtém oddělení dobrou volbou, neboť děti hra baví a navíc se učí kladnému vztahu ke zvířatům.

Pro letošní páté oddělení (3. A, 4. B a 4. C třídy) vymyslela jejich paní vychovatelka hru s antickou tématikou ***S Argonauty za zlatým rounem***. Jelikož jsou už děti starší, ráda by je seznámila se starými řeckými bájemi a pověstmi. Zatím si děti kreslily úryvky příběhu, o tom, jak vzniklo zlaté rouno. Nyní čtou v části báje, kdy se Iáson vydává na strastiplnou cestu do Kolchidy pro zlaté rouno, aby se mohl stát králem místo svého strýce Pélia, který se na trůn dostal neprávem. Děti příběh velmi baví. Dozvídají se, jak se žilo v Antice. Pro zpestření příběhu jim část bájí bude paní vychovatelka číst v dimotiki (nová řečtina), poté si příběh společně přeloží. Děti čekají různé hry a soutěže uskutečněné venku. Seznámí se s antickým pentathlonem, budou bojovat proti všem strastem jako Iáson při cestě do Kolchidy pro zlaté rouno.

Celoroční hra šestého oddělení školní družiny ***Se Švédy Brnem*** provede žáky 3. B, 4. A a dvou 5. tříd putováním časem na území našeho města Brna od doby kamenné, železné, válečné doby se Švédy až po budoucnost. Během putování časem budou děti hrát na pravdu, budovat obce dané doby, dozvědí se, jak se lidé kdysi stravovali a oblékali, také o významu rostlin a živočichů v jejich jídelníčku. Na závěr svého putování se seznámí se zvyky a tradicemi, kulturou a sporty dané doby.

Novinky ze školní družiny

Tatiana Petříková

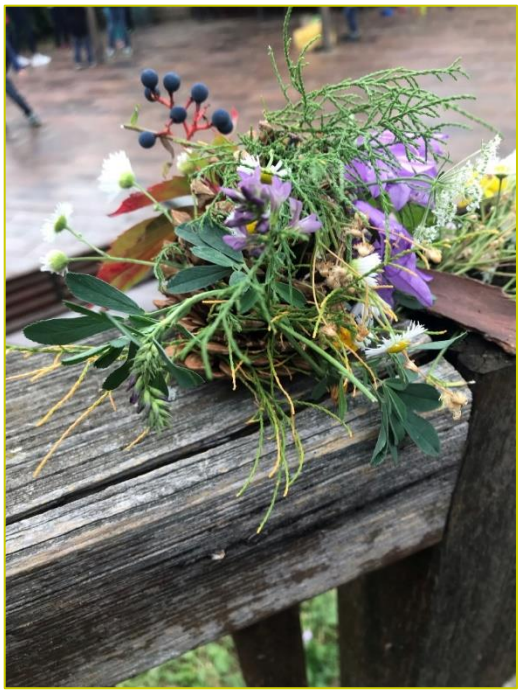

V novém školním roce 2021/2022 máme v naší družině mnoho novinek. Především máme dvě nové herny, které využívají nejenom prvňáčci, ale i děti ze všech oddělení, které zůstávají v ŠD po 15. hodině. Mít družinové oddělení, které není ve třídě, je pro ty naše nejmenší velkým přínosem. Nástup do školy byl pro ně velkou změnou a ve svém družinovém oddělení se cítí skoro jako ve školce. Mají tam pěkné zbrusu nové stoly se židličkami, u kterých si nejenom hrají, ale i malují a vyrábí různé výrobky. Ve svých odděleních mají také relaxační zónu s kobercem, pěnovými kostkami a sedacími pytli, kde mohou odpočívat po dopoledním vyučování.

Ve školní družině máme letos šest oddělení. Pro každé oddělení připravily paní vychovatelky nové celoroční hry plné zajímavých aktivit a soutěží. Děti si stejně jako i po minulá léta ozřejmí základy finanční gramotnosti, dopravní výchovy, také si prohloubí svůj vztah k přírodě a ekologii, k lidovým tradicím a zvyklostem, rozvinou své estetické cítění a manuální zručnost při výtvarných a pracovních činnostech, svou fyzičku posílí při různých sportovních činnostech. Zájemci z řad družinových dětí se mohou přihlásit do kroužků Papírového tvoření, Cvičení na gymnastických míčích, Hudebně-pěveckého nebo kroužku Karetních her, které nabízí naše paní vychovatelky.

Úspěšný start do nového školního roku máme za sebou. Držme si palce, aby celý školní rok proběhl hladce a naši žáci v prvních třídách mohli zažívat svá pohádková dobrodružství nebo zachraňovat bájné pohádkové město, ve druhých třídách soutěžit s Večerníčkem nebo navštívit říši zvířat a žáci třetích, čtvrtých a pátých tříd aby mohli putovat s Argonauty za zlatým rounem nebo se Švédy Brnem.

Prvňáčkům se ve družině daří

Iva Cupalová a II. oddělení

Máme za sebou tři měsíce ve školní družině. Ve II. oddělení, které navštěvují prvňáčci, děti cestují v rámci celoroční družinové hry mořským světem. Plněním různých úkolů, her, soutěží, ale i správného chování sbírají smajlíky, které jim pomáhají odhalit bájné město. V prvním měsíci jsme se seznamovali mezi sebou a postupně také s chodem družiny a pravidly. V dalších měsících jsme se již pustili do tvoření, hraní, vyrábění, malování a dalších aktivit. Děti jsou šikovné a ničeho se neleknou, např. podzimní tvoření na školní zahradě ze šišek a kytiček bez použití lepidla, drátů a provázků se jim moc povedlo. Stejně tak se popraly i s výrobou netopýra ke svátku Halloween a s tvořením z kaštanů. Ostatně sami můžete posoudit na fotkách.

Parkour na vlastní kůži

Ivana Coufalová

Parkour je fyzická aktivita, při které člověk využívá své rychlosti, obratnosti, síly a odvahy k překonání překážek nebo k provedení triků. Tolik z letáku IN MOTION ACADEMY, která v září na hřišti školy uskutečnila exhibici svých triků spojenou s aktivním zapojení našich žáků i vyučujících.

Je známo, že v minulých dvou letech se fyzická aktivita dětí snížila, a to z důvodu uzavření škol a pak při návratu nařízením o zákazu cvičení. Pokud některá z vyučovacích hodin odpadne, žáci jásají, učitelé však kroutí hlavou. Tentokrát to nebyl promarněný čas, tato hodina na hřišti byla skvělá a ani jedna ze jmenovaných skupin nelitovala, že se jí účastnila. Většina aktivně. Posuďte sami z přiložených fotografií.

6. B ve VIDA SCIENCE CENTRU

Beatriz Prečanová

V úterý 12. 10. 2021 se 6. B vydala místo hodiny přírodopisu do VIDA SCIENCE CENTRA, kde žáci absolvovali výukový program Můj mikrosvět. Tento program žáky naučil základy mikroskopování, které využijí v dalších hodinách přírodopisu. Kromě toho si také vyzkoušeli, jak se tvoří nativní (dočasný) preparát nebo jak vyrobit mikroskop ze svého telefonu. Za odměnu mohli žáci po programu pobýt v expozici, kde si vyzkoušeli spoustu dalších zajímavých aktivit. Například to, jaké je to být moderátorem počasí nebo jak žijí lidé s handicapem. Myslím, že dopoledne plné vědy sklidilo mezi žáky velký úspěch. Těšíme se na příští setkání, VIDO 😊!

Vaření v 8. třídách

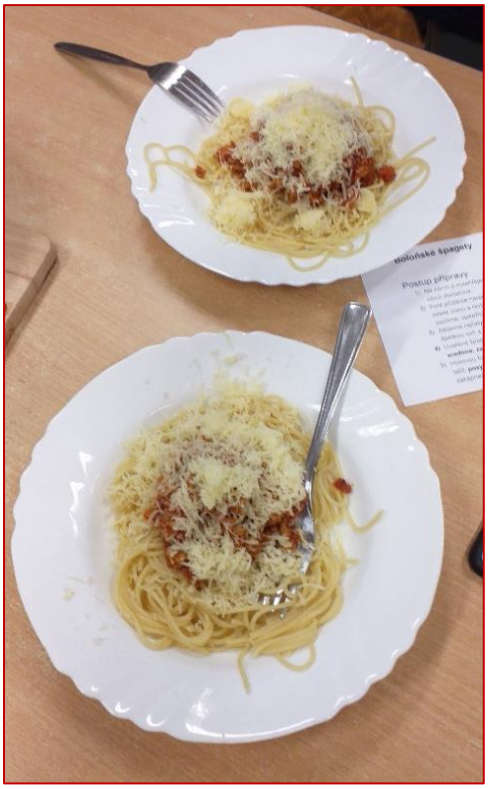
Jolana Hůrková, učitelka vaření

Od letošního školního roku se na naší škole začal opět vyučovat předmět vaření. Tento předmět si mohli vybrat žáci 8. tříd jako jeden z povinně volitelných předmětů. O vaření byl mezi osmáky nečekaně velký zájem, a tak místo jedné skupiny vaření se musely vytvořit skupiny dvě. Jednu vede pan učitel Jan Melichárek, druhou paní učitelka Jolana Hůrková.

I když je vaření až 8. a 9. vyučovací hodinu, musím napsat, že na hodinách málokdy někdo chybí, z čehož máme my učitelé samozřejmě velkou radost. Žáky vaření velmi baví a vždy se těší na to, co budou vařit příště.

V tomto předmětu se žáci učí připravovat pokrmy podle připravených receptů, učí se pracovní postupy a různé způsoby úpravy potravin. Ale také se učí spolupracovat a organizovat si práci ve skupině. Co si žáci uvaří, to si pak také s radostí sní. Nezapomenou samozřejmě přinést ochutnat své výtvory panu řediteli nebo učitelům, kteří mají ten den ještě odpolední vyučování. Mají vždy velkou radost, když učitelům chutná a pochválí je za jejich práci.

A jaké dobroty si umí již žáci připravit? Např. česnekovou pomazánku, sýrový salát, obložené chlebíčky. Z teplých jídel vařili zatím pouze boloňské špagety, ale příště je čekají oblíbené řízky a bramborový salát.

Uvařte si s námi!

Jan Melichárek, foto Denis Rutar

Je skvělé, že letos zase máme v rámci PVP předmět Vaření. Žáci jsou šikovní, práce jim jde skvěle od ruky a zatím jsme si pokaždé opravdu pochutnali. Přidejte se k nám, přejeme vám dobrou chuť!

Holandský sýrový salát

INGREDIENCE

2 natvrdo vařená vejce
1 malá cibule
250 gramů tvrdého sýra (nejlépe uzený eidam + normální eidam)
100g rajčat
100g kyselé okurky
100g šunky
bílý jogurt
majonéza
sůl
pepř

1) Nejdříve uvaříme vejce natvrdo.
2) Mezitím nakrájíme sýr na drobné kostky nebo proužky a dáme do mísy.
3) Okurku, rajčata, šunku nakrájíme také na malé proužky a přidáme k sýru.
4) Vejce a cibuli oloupeme, nakrájíme nadrobno a přidáme do mísy.
5) Vše promícháme, osolíme, opepříme, přidáme trochu jogurtu a majonézy a promícháme. Můžeme přilít trochu láku z okurek.
6) Podáváme s pečivem.

Pozn. Majonézy i jogurtu dejte trochu, promíchejte, a kdyžtak pak přidejte podle chuti a hustoty.

Boloňské špagety

Ingredience

2 lžíce	cukr
6 stroužků	česnek
1 špetka	sůl
500 g	špagety
2 lžičky	koření na špagety
3 lžíce	olivový olej
1 ks	větší cibule
3 lžičky	mletá sladká paprika
1 špetka	mletý černý pepř
1 konzerva	konzervovaná rajčata
500 g	vepřové mleté maso

Boloňské špagety

Postup přípravy

1) Na pánvi si rozehřejeme olivový olej a **zpěníme** na něm nadrobno nakrájenou cibuli dozlatova.
2) Poté přidáme nasekaný česnek a **minutku restujeme.** K zelenině přidáme mleté maso a restujeme tak dlouho, dokud nebude maso téměř hotové. Maso osolíme, opepříme.
3) Zalijeme rajčaty v plechovce, dochutíme cukrem, kořením na špagety a ještě špetkou soli a pepře. Můžeme podle chuti ještě přidat prolisovaný česnek.
4) Uvařené špagety (podle návodu na obalu) nikdy neproplachujeme vodou! **Jen scedíme, zakápneme olejem a promícháme.**
5) Hotovou boloňskou omáčku promícháme s uvařenými špagetami, dáme na talíř, **posypeme** nastrouhaným eidamem nebo parmezánem, a jemně zakápneme olivovým olejem.

Česneková pomazánka

4 PORCE

SUROVINY

20 g oloupaného česneku
200 g sýra eidam min. 45%
400 g majonézy
mletý pepř, sůl
krájená veka

POSTUP

Sýr nastrouháme na jemném struhadle a dáme do mísy.

Oloupaný česnek podélně rozpůlíme, odstraníme středové klíčky a vyhodíme je. Česnek nastrouháme na jemném struhadle a vložíme do mísy k sýru.

Přidáme majonézu a promícháme. Dle chuti osolíme, opepříme a opět promícháme. Pomazánku dáme na 20 minut odležet do lednice.

Matematické soutěže

Ivana Coufalová

Matematika nás doprovází na každém kroku, a i když mnozí tvrdí, že je „těžká“ (netuším, nikdy jsem ji neváži la 😊), najdou se na naší škole žáci, kteří se pravidelně účastní matematických soutěží. V září proběhla Logická olympiáda a netradičně v listopadu Pythagoriáda, tentokráte pro všechny ročníky druhého stupně. Účast byla ovlivněna situací týkající se onemocnění Covid-19.

Pythagoriády 6. ročníků se zúčastnilo 10 žáků. Zvítězil Filip Šamánek z 6. A, který se stal jediným úspěšným řešitelem na naší škole. Na druhé místě se umístil Daniel Nádvorník ze 6. B. Sedmáků počítalo jedenáct a na prvním místě skončili dva žáci, Julie Marková ze 7. B a David Pachola ze 7. C. Mezi žáky 8. tříd se stal vítězem Tomáš Brabec z 8. A, na druhé příčce skončili sourozenci Lukáš z 8. A a Ondřej z 8. B Foltinovi. Zlatou medaili mezi žáky 9. tříd získal Jan Klobása z 9. B.

Přírodovědný klokan

Olga Švajdová

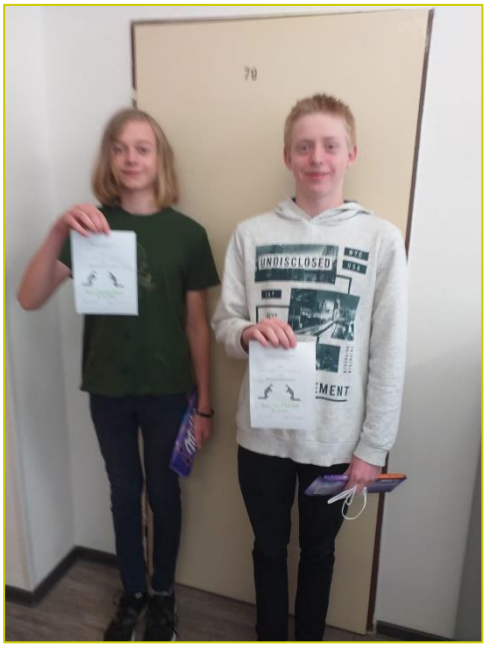
V první polovině října soutěžili žáci 8. a 9. ročníků v soutěži Přírodovědný klokan, kterou organizuje Univerzita Palackého v Olomouci. V den soutěže pošlou zadání 24 otázek z matematiky, fyziky, chemie, přírodopisu a zeměpisu, které žáci řeší. Úkoly jsou zaměřeny nejen na znalosti, ale hlavně na logické uvažování.

Všech 24 úkolů se nejlépe zhostil Daniel Smrčka z 9. B, který dosáhl 77 bodů. Na druhém místě se umístila Michaela Holcrová z 8. C (67 bodů). Třetí místo obsadili Jan Klobása z 9. B a Jiří Ukropec z 8. B (65 bodů).

Všem vítězům gratulujeme!

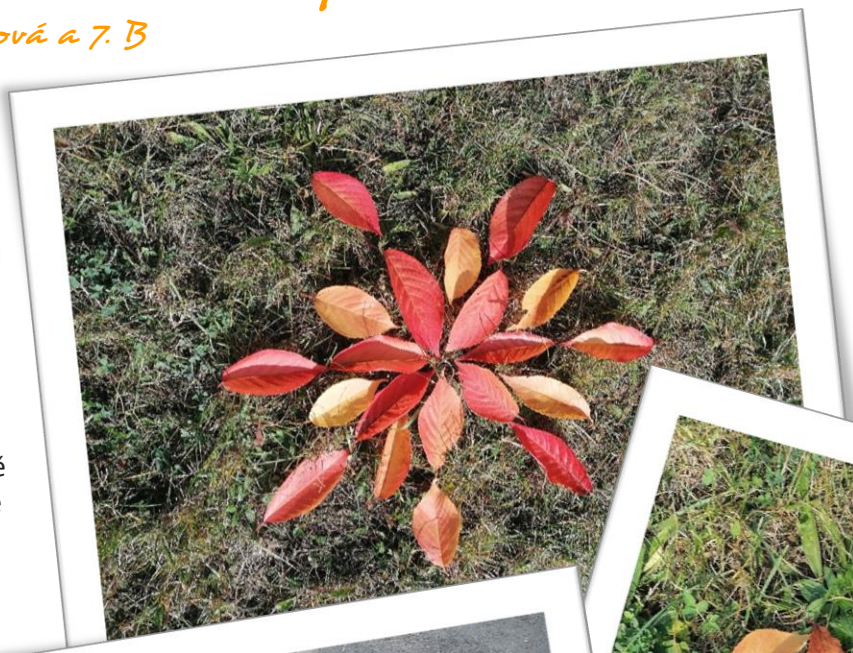

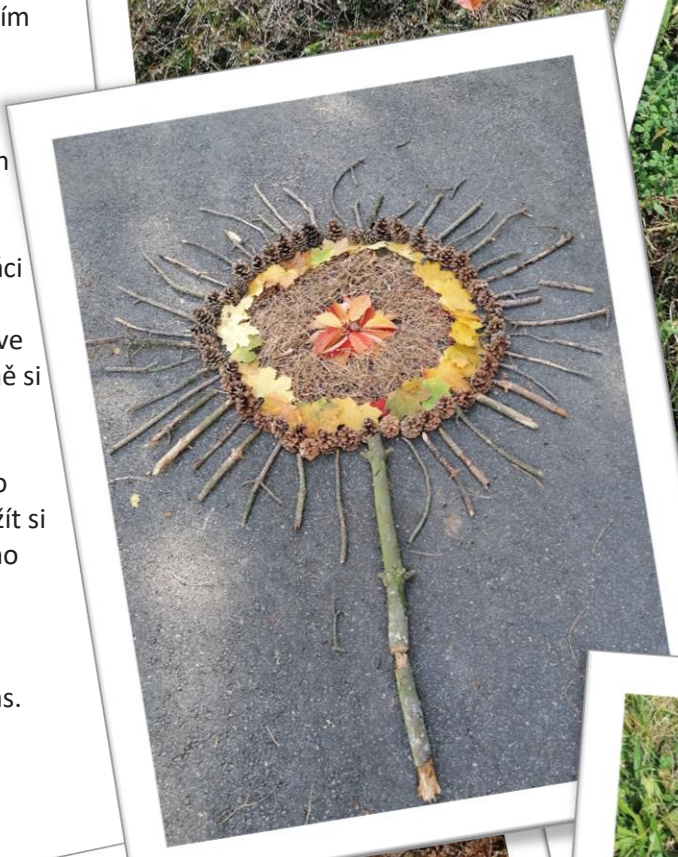
Podzimní tvoření v přírodě

Monika Komárková a 7. B

Letošní podzim neuvěřitelně hraje všemi barvami, sluníčko svítí, vzduch příjemně voní, tak proč toho nevyužít i v hodině výtvarné výchovy?! Žáci naší 7. B měli možnost vyzkoušet si výtvarně tvořit venku. Stručně byli seznámeni s moderním uměním land-artu a pak již mohli kreativně plnit zadaný úkol: vytvořit z přírodnin vlastní mandalu či ztvárnit libovolný symbol či téma. Žáci mohli pracovat samostatně nebo ve skupinách a osobně si myslím, že se jim práce povedla. Hlavním cílem bylo vyzkoušet si a prožít si něco nového, mimo prostory klasické třídy, a načerpat pozitivní energii z přírody kolem nás.

František Hrubín
PODZIM

Padá listí, zlaté, rudé,
je ho plná zahrada.
A co potom padat bude,
až to listí opadá?

Potom bude padat sníh,
co ho bude na větvích.
Co ho bude všude, všude,
jen to slunko bude rudé!

Výroba adventních věnců

Jaromír Krejčí

Dne 25. 11. 2021 byla naše třída 8. B na workshopu na námi dobře známém místě na Kejbalech. V tomto předvánočním čase bylo téma jasné, a to tvoření adventních věnců. Po krátké konverzaci o adventu a prohlídce náhledů adventních dekorací se žáci pustili do díla. Začali od slámového korpusu, který byl potažen zeleným krepovým papírem, a poté upevňovali jedlové větvičky vázacím drátem. Následovalo dekorování adventních věnců dle vlastního výběru a práce s tavnou pistolí, kdy si žáci mohli vybrat z rozmanité kolekce dekorativních doplňků, které se snažili barevně sladit, aby byl celkový dojem co nejkrásnější. Výsledkem nám byly krásně upravené adventní věnce, které si žáci odnesli domů, a první adventní neděli již zapalovali první adventní svíčku.

Moc děkujeme Mgr. Ševčíkové za nádhernou tvořivou dílnu, kterou si naši žáci moc užili, a budeme se těšit na další návštěvu.

Jižní Morava čte aneb Objev v sobě umělce

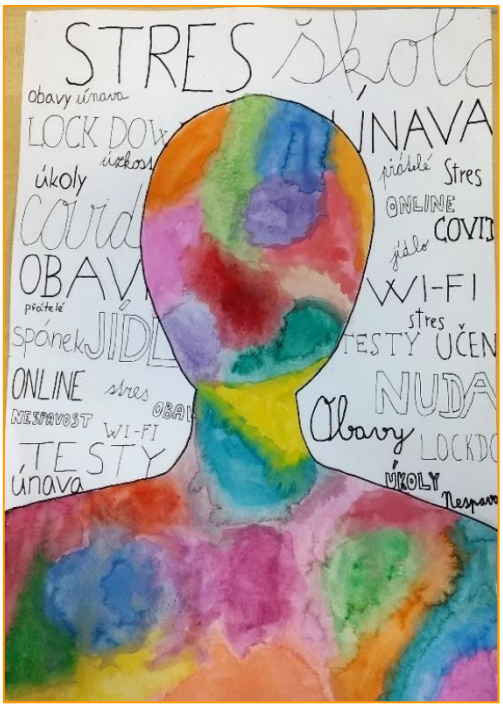
Lenka Vašíčková

Jako každoročně jsme se i letos zúčastnili soutěže knihoven Jihomoravského kraje, která tradičně probíhá pod názvem *Jižní Morava čte*. Do soutěže mohou přispívat žáci nejen svými literárními dílky, ale i volnou tvorbou, kterou jsme letos měli zastoupenou krásnými obrázky druhostupňových žáků.

Téma letošního ročníku vybízelo k úvahám: *Teď to vidím jinak…* Hodně příspěvků se proto týkalo dvou covidových roků, které máme za sebou. Jejich autoři je psali ve chvílích, kdy ještě netušili, že nás další omezení čekají i letos. Byla jsem opravdu překvapená, kolik žáků najednou vidí kladně to, že mohou chodit do školy – to by si dřív opravdu nikdo nedokázal představit. Je vidět, že nás doba opravdu změnila a hodně věcí dnes vidíme opravdu jinak.

Práce našich žáků hodnotili knihovníci v naší pobočce KJM na Lánech; vedoucí pobočky pan Pospíšil osobně přišel vítězům poblahopřát k nám do školy a přinesl jim krásné dárky: vstupenky do VIDA centra, plátěné designové batůžky, komiksové příběhy, bločky i drobné reklamní předměty z naší brněnské knihovny. Myslím, že všichni účastníci byli opravdu spokojeni.

Nejlepší práce z každé kategorie postoupily do dalšího kola, kde budou tentokrát soutěžit již v rámci celého Jihomoravského kraje. Přejeme našim autorům další úspěchy a všem oceněným moc gratulujeme!

Vítězné práce si můžete prohlédnout a přečíst na této a následující straně.

Vyhodnocení:

2. kategorie literární (4.–5. tř.)

1. místo: Michal Ješeta – Podivuhodný ostrov, 5. A
2. místo: Ondřej Matějka – Teď to vidím jinak, 5. A
2. místo: Tomáš Juřica – Jak jsem zvládl Covid-19, 5. A
3. místo: Filip Tošnar – Teď to vidím jinak, 5. A

3. kategorie literární (6.–9. tř.)

1. místo: Ondřej Foltin – Můj život je fajn, 8. B
2. místo: Jiří Ukropec – Válka dvou planet, 8. B
3. místo: Filip Smejkal– O vánoční bačně, 8. B

6. kategorie volné tvorby (6.–9. tř.)

1. místo: Zuzana Dvořáková, Anna Dolinková – Covid a my, 8. B
2. místo: Michaela Tošnarová – Jaro 2021, 8. A
3. místo: Sofie Štěpánková, Sofie Krubová – Teď to vidíme jinak, 8. B
3. místo: Adam Dastych, Adam Pokorný – Tenkrát, 8. B

7. kategorie poezie pro účastníky ve věku 7–15 let

1. místo: Tereza Jarošová – Ať to zvládnem, 8. A
2. místo: Marek Willman – Báseň, 8. C
3. místo: Lukáš Foltin – Moje třída, 8. A

Podivuhodný ostrov

Michal Ježeta, 5. A

Jsou to už dva roky, co celá naše rodina letěla letadlem, když nám pilot vysílačkou zahlásil, že za chvíli spadneme. Nastala panika. Všichni jsem se báli, co s námi bude, když jsme v jednu chvíli pocítili prudký náraz o zem. Chvíli nám trvalo, než jsme se po pádu trochu vzpamatovali. Nakonec se nám podařilo vystoupit z vraku letadla a kontrolovali jsme, jestli jsou všichni v pořádku. Naštěstí se nám nic nestalo a byli jsme všichni celí a hlavně zdraví.

Stálo při nás štěstí a na ostrově jsme našli nějaké nářadí a jídlo, které vypadlo z rozlomeného letadla. Nářadí nám posloužilo k postavení přístřešku, který se nám velmi povedl a chránil nás před nástrahami našeho malého ostrova. Protože se při ztroskotání letadla uvolnilo do ovzduší mnoho škodlivin a vzduch byl plný jedů, tak jsme museli z našeho oblečení vyrobit roušky a nejlépe vůbec nevycházet ven. Jen tatínek čas od času nasadil na obličej dvojitou roušku a na ruce oblékl rukavice z ponožek a vydal se sehnat nějaké ovoce, které na ostrově rostlo, a taky nalovit ryby. Když se pak vracel ze svých výprav, tak nám popisoval, jak je ostrov jinak krásný a co všechno na něm roste. My ostatní ztroskotanci jsme z něho ale neviděli nic.

Chtěl jsem ven a podívat se na tu krásu, ale rodiče nechtěli, abych vycházel. Takový život tam se mi vůbec nelíbil.

Takto jsme žili asi necelé dva roky, když se jednoho dne objevilo letadlo, které nás zachránilo a odvezli nás do Čech. Zpátky doma mi vše připadalo naprosto úžasné. Mohl jsem chodit ven, vídat se s kamarády, dokonce jsem se i těšil do školy a hlavně jsem už nemusel nosit všude roušku.

Před naším ztroskotáním se mi občas v noci zdálo, že jsem na pustém ostrově, nemusím do školy a mám se skvěle. Dnes jsem naopak rád, že jsme v tom svém městě a žiji svůj opět normální život a na pustý ostrov se mi již nechce vracet.

Ať to zvládnem

Tereza Jarošová, 8. A

Když opět přišla k nám ta zpráva zlá,
že základka se zavírá,
ve škole našli řešení.
Ruku v ruce s technikou,
půjdeme na to oklikou,
začne online učení.
Když covid řádí kolem nás,
jít do školy není čas,
když je denně plno úkolů,
my žijeme jenom pro školu.
Nové je to pro všechny,
zhluboka se nadechni,
ať zvládneme tenhle svět.
Někdy se nám může zdát,
že svět se v chaos mění,
to co platilo včera,
dnes neplatí a není.
Už nás to teď nebaví,
kdo ten covid zastaví?
Likviduje společnost,
všem ubírá statečnost.
Teď se rychle očkuje,
situace zlepšuje.
My chceme zase spolu být,
všichni venku se sejít.
My jsme přece osmáci,
máme rádi legraci.
V lavici zase sedět, na sebe hledět…
Už bylo toho dost!!!

Můj život je fajn

Ondřej Foltin, 8. B

Vyrobili mě v obrovské Číně, v továrně u Pekingu. Vyrobili mě jeden měsíc před Vánoci a měla jsem být odvezena někam daleko, jezdila jsem po různých pásech, až mě potom dali do krabice s ostatními rachejtlemi. Celou krabici a spoustu jiných velkých krabic naložili do obrovské dodávky, kde jsem poznala další rachejtle a další pyrotechniku. Potom jsem usnula. Probudil mě až velký rachot, až potom jsem zjistila, že jezdíme po pásech a kontrolují nás různé stroje. Po čase jsem zjistila, že to asi byly nějaké rentgeny. Jak jsme projely pásy, tak nás naložili na vozíky a projížděly jsme v nich mezi letadly. Měla jsem trochu strach. Myslela jsem, že nás letadla přejedou a budeme na maděru. Nakonec jsme dojely k obrovitému letadlu, do kterého nás naložili.

V letadle jsme byly asi patnáct hodin. Mezitím jsme si říkaly vtipy. Tak třeba: „Ale, dědkovi bouchla rachejtle, alespoň nemusím uklízet.“ Taky jsme si povídaly o tom, co bude dál. Každá z nás měla podle mě strach, ale vydržely jsme to. Probudila jsem se těsně před přistáním. Bylo to divné, letadlo se totiž začalo třepat. Po chvilce to přestalo, všichni říkali, že jsme konečně přistáli. Najednou se otevřely dveře a do letadla začalo proudit světlo, bylo až oslepující, to i přesto, že jsme byly zabaleny ve větší krabici, po chvilce jsme si na světlo zvykly a uviděly jsme, jak nás chtějí lidé vyložit. Dali nás zase do vozíků. Odvezli nás do dodávek a odjely jsme z letiště. Než jsme opustily letiště, tak jsem si všimla cedule, na které bylo napsáno „Letiště Brno“. To znamená, že jsme asi přistály opravdu v té České republice.

Odvezli nás do obchodu, z velké krabice nás roztřídili na menší a na krabičku napsali cenu. V prosinci před silvestrem nás dali do regálu, a pak jsme čekaly, než si nás někdo koupí. Do obchodu chodilo mnoho lidí a já jsem myslela, že už si naši krabici nikdo nekoupí. Nakonec přišel takový vysoký pán, který si mě s mými spolurajechtlemi koupil, a potom nás dal do auta a někam jsme jeli. Dojeli jsme do velkého domu a ten vysoký pán nás donesl do sklepa, kde nás uklidil do police. Jednou pro nás přišel, odnesl v noci naši krabici na pole, kde bylo hodně lidí. Po chvíli začali počítat od deseti. Nevím, co se stalo, ale jak už byli u čtyřky, tak ten vysoký pán šel k nám se zapalovačem. Zapálil můj provázek a najednou jsem vyletěla nahoru a viděla jsem město Brno. To krásné město s mnoha ohňostroji plnými barev, a pak jsem si uvědomila, jak skončím.

Nosím radost, jsem krásná a barevná, mám krásný pocit, viděla jsem to nejhezčí město na světě. BUM!!!

Vyhlášení soutěží

Ivana Coufalová

Fotosoutěž

Vítězná žákyně:
Nicol Osvaldová, 2. A

Vítězná učitelka:
p. uč. Komárková

Vítězná třída s nejvíce účastníky: 2. A

Všichni účastníci

Gratulujeme!

Redakční rada: Ivana Coufalová -couf-, Lenka Vašíčková -vaš-, Monika Komárková MK, 8. A: Lukáš Polanský 8. A -pol-, Lukáš Foltin -fol-, 6. A: Martin Blecha -mab-, Jakub Kareš -kar-, Matyáš Sojka -soj-, Filip Šamánek -fis-, 5. A: Tomáš Boreš -bor-, Hana Bierová -bier-, Julie Horká -hor-, Tomáš Juřica -jur-, Ondřej Matějka -mat-, Iva Melounová -meli-, Michaela Soukupová -soukmi-, Miroslav Štuk -štu-, Filip Tošnar -fit-

Těšíme se

Prosinec

- na čerta s Mikulášem
- olympiáda v anglickém jazyce
- předvánoční Brno
- dlouhé vánoční prázdniny
- vstup do nového roku tou správnou nohou, tím správným směrem a s těmi správnými lidmi

Leden

- lyžování na Horní Bečvě
- netěšíme se na zkoušení a písemky
- jdeme si pro vysvědčení

Únor

- pololetní prázdniny
- programy o kyberšikaně pro 4., 5. a 6. ročníky
- exkurze žáků 8. ročníků na SPŠCH v Husovicích

Uzávěrka příštího čísla 12. února 2021

armix@zsarmenska.cz